

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1-ej w południe.

Cena 25 gr.
ogz.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisy redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

Krwawe starcia między demonstrantami arabskimi a policją w Jaffie

4 policjantów i 3 Arabów zabitych, wielu rannych. — Demonstranci strzelali do policji. — Stan wyjątkowy. — Spokój został przywrócony

(:) Londyn. 27. 10. (L) Z Jerozolimy donoszą, że mimo zakazu policyjnego doszło dziś w Jaffie do demonstracji Arabów na znak protestu przeciw zwiększonej emigracji żydowskiej do Palestyny. Demonstranci, którzy w liczbie kilku tysięcy osób zgromadzili się w okolicy Jaffy, usiłowali dostać się do miasta, atakując oddział policji, który zastawił im drogę. Gdy z tłumu demonstrantów padły strzały, policja użyła również broni palnej, wskutek czego 3 Arabów zostało zabitych, a wielu odniosło rany. Po otrzymaniu znaczniejszych posiłków, policja rozpendziła demonstrantów, dokonując licznych aresztowań. Spokój został przywrócony. W mieście ogłoszony został stan wyjątkowy. Wedle dalszych doniesień podczas starcia został także jeden policjant zabity.

(:) Jerozolima. 27. 10. ZAT. Podczas dzisiejszych demonstracji w Jaffie zabici zostali 4 policjanci (dwaj Anglii i dwaj Arabowie), oraz 3 demonstrantów arabskich. Rannych jest 20 policjantów arabskich, 10 brytyjskich, oraz 100 Arabów. Policja zaatakowana została przez 10-tysięczny tłum Arabów, którzy usiłowali przerwać kordon policyjny. Policja zrobiła użytek z broni dopiero po zabiciu pierwszego policjanta.

Wobec opanowania sytuacji przez policję, wojsko nie było wzywane do stłumienia rozruchów.

Jakkolwiek Tel Awiw nie jest zagrożony, władze zarówno w Jaffie, jak i w Tel Awiwie wprowadziły stan wyjątkowy z zakazem przebywania na ulicach po godzinie 6 wieczór.

Przywódcy arabscy u Wysokiego Komisarza

Władze zażądały odwołania demonstracji

(!) Jerozolima, 27. 10. (ZAT). Członkowie egzekutywy arabskiej przyjęci wczoraj zostali przez Wysokiego Komisarza, który ostrzegł ich, że demonstracje proklamowane na dziś są bezprawne i będą stłumione najostrejszymi środkami. Do Jaffy przybył główny komendant policji palestyńskiej pulk. Spitzer, który pozostanie w Jaffie aż do ukończenia demonstracji. Policja stwierdza, iż jest przygotowana na wszelkie ewentualności. Ludność Tel Awiwu nie zdradza zaniepokojenia.

(!) Jerozolima, 27. 10. (ZAT). Jak komunikują, Wysoki Komisarz w rozmowie z przywódcami arabskimi doradzał im, aby odwołali demonstrację i uczynił sugestję, aby zgromadzeni w meczecie wysłali delegację z protestacyjną rezolucją do ko-

misarza okręgowego Crosby, który rezolucję tę doręczy Wysokiemu Komisarzowi. W toku rozmowy Wysoki Komisarz odpowiadając na żądania przywódców arabskich zaznaczył, że legalna imigracja do Palestyny regulowana jest odpowiednio do zdolności absorpcyjnych kraju. Jak się daje zauważyć, młodzież arabska popiera akcję egzekutywy, natomiast starsza ludność nie jest skłonna do udziału w demonstracjach.

(!) Jerozolima, 27. 10. (ZAT). Sekretarz cywilny rządu palestyńskiego John Hall przyjął dziś przedstawiciela Waad Haleumi Ben Zwi, którego zapewnili, że spokój będzie bezwzględnie zachowany, niema więc powodu do zaniepokojenia.

Nowy rząd francuski

Paul-Boncour nadal ministrem spraw zagranicznych

(:) Paryż. 27. 10. PAT. O godz. 10 w nocy wedle czasu francuskiego, Sarraut ustalił definitywnie swój gabinet w następującym składzie: Sarraut — marynarka, Dalimier — wicepremier i teka sprawiedliwości, Chaumemps — sprawy wewnętrzne, Paul-Boncour — sprawy zagraniczne, Daladier — wojna, Bonnet — finanse, Gardey — budżet, Queille — rolnictwo, Laurent-Eynac — handel, Mystier — poczta i telegraf, Paganon — roboty publiczne, Frot — praca, de Monzie — oświata, Pietri — kolonje, Cot — lotnictwo, Sterne — marynarka handlowa, Ducos — pensje, Lisbonne — zdrowie.

Podsekretarzami stanu zostali: w prezydium

Rady ministrów Andre Marie, w ministerstwie spraw zagranicznych de Tessaud.

Oblicze partyjne gabinetu Sarraut'a

(!) Paryż. 27. 10. (PAT). W skład Lowego rządu Sarraut'a, uwzględniając i podsekretarzy stanu wchodzi 4 członków lewicy demokratycznej senatu (premier Sarraut, ministrowie Gardey i Lisbonne), jeden senator nie należący do żadnej grupy (minister Paul-Boncour), 12 deputowanych radykalów (m. i. ministrowie Dalimier, Chaumemps, Bonnet, Queille, Paganon, Cot, Mystier i Ducos), 2 deputowanych republikanów socjalnych, wśród

Dziś w numerze:

Adw. Dr. Wilhelm Goldblatt: (Kraków): Sady, doraźne w Polsce

(K): Bestja hitleryzmu szaleje dalej

(—) Po zajęciach na uniwersytecie warszawskim

(Bgr): Co się stało z kartelem cementowym?

M. K.: Przepiękne widowisko!

Atak lotniczo-gazowy na Przemysł

W ODCINKU:

Leopold Hichler: Śmiertelna tęsknota

nich minister de Monzie, 2 deputowanych lewicy, radykalnej, wśród nich minister Laurent-Eynac, 2 deputowanych lewicowych (minister Pietri), jeden deputowany niezależny lewicowiec i 2 deputowanych, nie należących do żadnego stronnictwa i ministrowie Sterne i Frot.

(!) Paryż. 27. 10. (PAT). W kuluarach Izby dzisiaj popołudniu rozszalała się pogłoska, że rząd stanie przed Izłą Deputowanych w dniu 3. listopada. Na tem posiedzeniu premier odczyta deklarację rządową.

Obawy Leona Bluma

(!) Paryż. 27. 10. (PAT). Nowy rząd, w którym znajdują się najwybitniejsi członkowie gabinetu Daladiera, opinia publiczna przyjęła bardzo przychylnie, zwłaszcza gdy się uwzględni okoliczności obecne, wymagające zwrócenia jaknajwiększej uwagi na sprawy zewnętrzne i budżetowe. Opinia widzi w Albercie Sarraut'cie człowieka, który posiada w jaknajwiększym stopniu kwalifikacje do rozwiązania przesilenia i doprowadzenia dzieła odbudowy do pomyślnego końca. Obecność w rządzie min. Paul-Boncoura zadzwoliła tych, którzy pragnęli ciągłości polityki zagranicznej, zaś udział ministra Bonneta uspokoił tych, którzy troszczą się o sytuację finansową i trwałość franka.

Interesujące jest stanowisko socjalistów którzy odegrali tak doniosłą rolę w ostatnich debatach parlamentarnych. Stanowisku temu daje wyraz w dzisiejszym „Le Populaire” przywódca partii Leon Blum. Z wywodów jego przebiega obawa, by socjaliści nie zostali zepchnięci do roli opozycji, że zachowywać się będą tak nieustępliwie jak w przeszłości. Obawa ta jest tem więcej uzasadniona, że w łonie partii nastąpił rozłam, że gabinet opiera się na radykałach. Grupa socjalistyczna pisze Blum nie uprawia systematycznej opozycji, sprzyja ona usiłowaniu, mającym na celu zachowanie pokoju i złagodzenie kryzysu. Niema ona żadnych upodobań perwersyjnych „w kierunku gry obalania rządów”.

—o—

„Wesele” wystawione w Ameryce

(:) Nowy Jork. 27. 10. PAT. Na uniwersytecie Yale w New-Hawn wystawiono wczoraj „Wesele” Wyspiańskiego. Sztukę odegrali studenci. Wystawienie „Wesela” jest zasługą p. Burleya, stypendysty Fundacji Kościuszkowskiej. Sztuka wywarła wielkie wrażenie. Po przedstawieniu zeznany przemówił konsul generalny Rzeczypospolitej p. Marchlewski, winszując wykonawcom sukcesu i podkreślając głębokie walory sztuki polskiej oraz faktu wystawienia „Wesela”. Przedstawienie powtórzone będzie również w Nowym Jorku.

OZJASZ THON

Hamulce przecież skruszimy...

Nasza generacja nie ma odpowiedniej perspektywy do zdarzeń palestyńskich i nie może dosyć dokładnie widzieć, a tem samem nie może dosyć ściśle ocenić tego wszystkiego, co się tam dzieje i jak się dzieje, co się tworzy i jak się tworzy. Ogólne wrażenie jest, że wszystko to, co realną siłę ma w Palestynie, działa przeciw nam, a za nami stoja niejako same tylko imponderabilia, takie nieważki, które „praktyczny“ człowiek, o ile tylko dostatecznie dba o uzlanie dla swego „zdrowego rozumu“ mocno lekceważy i tylko ironicznie traktuje. Przeciw nam działają mniej czy więcej czynnie, mniej czy więcej gorliwie, Arabowie i Anglicy, a za nami przemawiają historyczne prawo, uroczyste przyrzeczenie honorowego narodu, pisany i podpisany przez reprezentantów całego świata cywilizowanego traktat. No — i cały szereg podobnych instancji, których się nie słucha, chociaż się teoretycznie do nich odnoszą z tak zwaną czcią należytą...

Istotnie — niema się co ludzi: Anglja odgrywa w Palestynie wobec naszej pracy rolę hamulca, prawie rzekłbym — tępego hamulca, martwego hamulca, który już działa jakby automatycznie. Taki Wysoki Komisarz, czy inny — system się w głównych zarysach nie zmienia, a system ten polega na bezustannem hamowaniu. Nie chciałbym w związku moich dzisiejszych rozważań dociekać spłotu przyczyn i wogóle całego psychicznego nastawienia, które do takiego systemu prowadzą, chociaż na ten temat miałyby się niejedno do powiedzenia. Wystarczy stwierdzić, że Anglicy nie znoszą organicznie naszego silnego wzrostu.

Bolesny przykład tego chorobliwego nastawienia Anglików mieliśmy dopiero w ostatnich dniach. Drgania potężnej fali pracy i tworzenia dobiegają aż do nas i wywołują elementarne wrażenie, że tam panuje ogromny brak ludzi, mózgów do dużych planów i pomysłów i rąk do rychłego i ścisłego wykonywania. Toteż Agencja Żydowska upomina się o jak najwięcej certyfikatów. Ostatnio zażądała ich w liczbie 24.500. Taka liczba jest zawsze wysoce nadmierna jako pewnego rodzaju minimum, bez którego już się obejść nie można. Tyle rąk wymaga poprostu bieżąca praca, to, co musi być załatwione z dnia na dzień. W tych obliczeniach nie odgrywają roli możliwości, o których przecież w nowotworzącym się świecie zawsze myśleć można, a jeszcze mniej wkłada się w te obliczenia czynnik fantastyczny, chociaż przy takim tworzeniu wyobraźnia jest i powinna być współczynnikami mocno realnym. Tu idzie wyłącznie o najprostsze działanie rachunkowe: Tyle a tyle prac na roli i w przemysle jest rozpoczętych — do tego tyle a tyle rąk jest potrzebnych, stąd suma taka a taka. Tak uzasadnione zestawienie przedkłada się Wysokiemu Komisarzowi i ma się nadzieję, że taki ścisły rachunek nie podlega już żadnym targom. Wszak nie o fantazję idzie, tylko o rzeczywistość. A tymczasem — w urzędzie Wysokiego Komisarza zaczynają się dopiero po każdym zażądaniu na nowo targi, bardzo przykre targi. A ponieważ ostateczna decyzja leży w rękach Wysokiego Komisarza, to rzecz jasna, że to właśnie jego obliczenia zwyciężają i opinia jego urzędników jest miarodajna i staje się faktem.

Tak było też tym razem, tylko o tyle bardziej rażąco, niż dotychczas, że rozpiętość między żądaniem żydowskim a decyzją urzędową jest faktycznie nie do zniesienia. Jeśli my żądamy 24.500 a rząd konceduje zaledwie 5.500, to wygląda to na bardzo tragiczne kpinę. A nie wolno kpić z żywego narodu, który odbudowuje sobie swoją historyczną ojczyznę. A jeszcze mniej wolno kpić ze starego narodu, który przechodził w swoim życiu — jak

to w Talmudzie się nazywa — „siedem komór piekła“ i w dużej części właśnie teraz z takiego świeżo rozpalonego piekła się ratuje. Uciekającym więznom zatrząskając bramę przed nosem, bramę do własnego domostwa to jest okrucieństwo, jakiego nawet taki stary i bezwzględny kolonizator jak Anglja, choćby wobec prymitywnego plebienia nie popełnił. Czy po to posła Anglja do Palestyny, ażeby nas hamować i kłody rzucać nam przed nogi? Przecież ona wręcz przeciwnie przyrzekła uroczyście, że idzie nam na pomoc, by dla nas drogę torować i nam ułatwić osiedlenie. Takiej rozbieżności między wziętym na siebie wobec całego świata obowiązkiem a wypaczeniem jego wykonywaniem świat nie widział.

Toteż w duszy żydowskiej gniew zapłonął, gniew połączony ze stanowczą decyzją, że nie pozwolimy na nakładanie nam hamulców. Musimy z jednej strony zaapelować do świata a z drugiej strony musimy takie stworzyć ogromne możliwości w Palestynie, ażeby formalnie rozdzielały oczy. Niech świat przysle swoich znawców, a ci orzekną ile rąk trzeba do roboty, i jakich rozmiarów może być ratunek, jakiego naród żydowski spodziewa się po swoim własnym ognisku domowym. Nasze parcie do Palestyny nie tylko nie może być osłabione, — ono musi jeszcze przybrać na intensywności. Ono musi się stać czemś wręcz elementarnym i mocarnym.

A co w pierwszym rzędzie, w sposób faktycznie elementarny, wzmacnia naszą pozycję w Palestynie, nawet wobec żelaznej ręki angielskiej? Zdaje się że nie może być dwóch zdań, że największy przypływ sił idzie od ziemi. Posiąść jakieś terytorjum, znaczy dosłownie posiąść ziemię. Oczywiście, z tem silnem zastrzeżeniem, że się samemu tę ziemię uprawia. Nie raz ma się wrażenie, że niezapomniany nasz prof. Herman Szapira, projektodawca Funduszu Narodowego, i tego projektu energiczny i genialny wykonawca, Teodor Herzl, przy całym swoim proroczym przeniknięciu idei Keren Kajemeth le'Israel jednak jeszcze całej zawartości tej idei nie wyczerpali. Dopiero praktyka życiowa pokazała, co to dla takiego bezdomnego narodu, jak żydowski, znaczy być wielkim właścicielem ziemi w kraju, który zdobyć i posiadać pragnie. Gdy się dzisiaj widzi osiedla na ziemi Keren-Kajemeth jak rosną i kwitną i dają pracę i szczęście tysiącom najlepszej młodzieży, wówczas dopiero zaczyna się odczuwać, co to jest za błogosławieństwo, że właścicielem tej ziemi jest sam naród. To jest istotnie jakby świątynia czystej idei do której przystępu niema żadna nieczysta myśl, złaczona z systemem kapitalistycz-

nym, lub z niego wypływającą. Niema spekulacji, niema handlu ziemią — jest tylko przywiązanie do niej i zrośnięcie z nią. W osiedlach Funduszu Narodowego ma się takie wstrząsające wrażenie, że tu się człowiek zrośł z ziemią, że syn jest na łonie matki, wierny syn na łonie kochającej matki.

Żałować tylko się musi, że tak mało tej ziemi posiadamy. Cóż znaczy małych parę set tysięcy dunamów wobec obszaru możliwości, jakie się otwiera? Wszak moglibyśmy już teraz mieć dziesięciokrotność tego, co narazie mamy, a wtedy moglibyśmy już powiedzieć: Palestyna jest Erec-Israel, ziemią Izraela. Trzeba sobie tylko wyobrazić, że się posiada nie tylko trzy „doliny“, ale olbrzymie pasy żyznej ziemi na całej długości kraju od Dan do Beer Szeba, a wszędzie będą powstawać kwitnące ogrody, tętniące od dzielnej i nieustraszonej roboty naszej młodzieży, — trzeba sobie taki obraz wymalować w wyobraźni, ażeby móc zmierzyć wielkość możliwości jakie mamy, ale ich nie wykorzystujemy. Niewątpliwie — funkcja Funduszu Narodowego w potężnem dziele odbudowy Palestyny jest olbrzymia i bardzo jeszcze daleka w praktyce życiowej od faktycznego jej wykonania. Keren Kajemeth nie dał nam jeszcze dziesiątej części tego, czego od niego oczekujemy. Przedewszystkiem nie dał nam do ręki tej broni przeciw władzy mandatowej, jakiej koniecznie potrzebujemy, ażeby nie ogrywać wobec niej roli jakiegoś natrętnego petenta, którego się odprawia byle czem. Nie dał nam tej broni do ręki, ażeby High Commissioner nie mógł się odważyć na tego rodzaju traktowanie Agencji Żydowskiej, że jej konceduje zaledwie piątą część żądanej przez nią liczby certyfikatów. Jeśli będziemy panami ziemi, to się z nami będzie mówiło, jak z — panami.

Tak Fundusz Narodowy ma jeszcze duże posłannictwo spełnić i jest dobrze, że sjonizm tej gałęzi pracy nie usuwa na bok. Toteż z dużym zadowoleniem przyjąłem do wiadomości inicjatywę kierownictwa Funduszu Narodowego w naszym okręgu, zwołania zjazdu wszystkich komisarzy tego Funduszu z prowincji i innych działaczy, ażeby z nimi razem opracować plan wielkiej pracy. Na ten zjazd spadnie jeszcze splendor naszego Wodza Nahuma Sokolowa, który swoją obecnością go uświetni i uczyni jeszcze produktywniejszym. Mam nadzieję, że z tego zjazdu wyrośnie nam duża korzyść i duży przybytek własnej ziemi w Erec Izrael. A tem samem będziemy mieli przyrost sił, by wszelkie te konkretne hamulce skruszyć, które się nam nakładają...

W całej Palestynie spokój

Ostatnie wiadomości o krwawych zajściach w Jaffie

(:) Londyn. 27. 10. (L) edle dalszych doniesień z Jaffy, podczas piątkowej demonstracji arabskiej zabitych zostało 11 Arabów, 20 odniosło ciężkie rany, a około 60 jest lżej rannych.

Zabity nadto został 1 policjant arabski, zaś 2 policjantów angielskich odniosło poważne rany. Poza tem kilku policjantów jest lżej rannych.

Skonsygnowane oddziały wojska nie miały po-

wodu do interwencji, wobec opanowania sytuacji przez policję, której oddziały w hełmach stalowych patrolują po ulicach miasta. O godzinie 18-iej w związku z zarządzonym stanem wyjątkowym ulice miasta opustoszały. W chwili obecnej, (godzina 22-ga) w całej Palestynie panuje zupełny spokój.

—oś—

(:) Warszawa. 27. 10. PAT. Ministerstwo poczt i telegrafów z dniem 26 października br. otwiera bez-

pośrednią łączność radio-telegraficzną Warszawa—Rzym.

Zapowiedź rychłych wyborów komunalnych w Małopolsce

(!) Warszawa, 27. 10. (Sin) W dniu jutrzejszym w „Dzienniku Ustaw“ ogłoszony zostanie regulamin wyborczy do rad miejskich na całym terenie Małopolski. Jutro również ogłoszony zostanie regulamin wyborczy do rad gromadzkich i regulamin wyboru sołtysów i podsółtysów na terenie 9 województw centralnych i wschodnich.

Dymisja prezydenta m. Poznania

(!) Warszawa, 27. 10. (Sin) Prezydent m. Poznania Ratajski skierował do rady miejskiej pismo. zawiadamiające o ustąpieniu.

Proces o demonstracje Centrolewu w apelacji

(:) Warszawa, 27. 10. (Sin) W dniu dzisiejszym sąd apelacyjny przystąpił do rozpatrzenia sprawy krwawych zajęć w czasie manifestacji Centrolewu w dniu 14 września 1930 roku w Al. Ujazdowskich. Wyrokiem sądu okręgowego z lutego 1931 roku skazani zostali jako organizatorzy i sprawcy tych zajęć b. posłowie socjalistyczni Chodyński i Synowiecki na 4 lata więzienia każdy za organizowanie masowego zbiegowiska, które z bronią w ręku i przy użyciu materiałów wybuchowych stawilo opór władzy. Kusiaka skazano na 4 lata za udział strzelanie do policji, Roguskiego i Bialeckiego każdego po 2 lata więzienia. Oskarżeni w tej sprawie Dziegielewski, Schulman i Ruszkiewicz zostali uniewinnieni. Sprawa dr. Budzyńskiej-Tylińskiej została wówczas wyłączona ze względu na chorobę oskarżonej i odbyła się w czasie późniejszym. Dr. Budzyńska-Tylińska została skazana na 1 rok więzienia. Skargę ape-

lacyjną w stosunku do Dziegielewskiego założył prokurator, w stosunku do wyroku na innych oskarżonych obrona. Oskarżeni nie są obecni na rozprawie dzisiejszej.

Obrona zgłosiła wniosek o przekazanie sądowi okręgowemu do ponownego zbadania całej sprawy powołując się na udział sędziego Neumanna, wyrokującego w komplecie sądu okręgowego. Sędzia Neumann w chwili wszczęcia dochodzenia przeciwko oskarżonym był urzędnikiem administracyjnym. W międzyczasie zwolniony został z zajmowanego stanowiska i mianowany sędzią sądu okręgowego. Był on przewodniczącym kompletu, który rozpatrywał sprawę Centrolewu. Mimo sprzeciwu obrony sąd nie wyłączył wówczas sędziego Neumanna. I dziś sąd apelacyjny po naradzie odrzucił wniosek obrońców i po stanowił sprawę rozpatrzyć. Sędzia Krasowski przystąpił do referowania sprawy.

Definitywny zakaz obchodu niemieckiego w Nowym Jorku

(:) Nowy Jork, 27. 10. ZAT. Naskutek natężeń w Nowym Jorku burmistrz O' Brien zgodził się na dodatkowe przesłuchanie w sprawie obchodu dnia niemieckiego, który uprzednio został przezeń zakazany. Podczas przesłuchania obecni byli również przedstawiciele żydowscy adwokat Untermyer i Bernard Deutsch. Przedstawiciele związków niemieckich domagali się odwołania zakazu. Przebieg przesłuchania był nader burzliwy. Przedstawiciele żydowscy energicznie sprzeciwili się zdaniu Niemców wskazując, że uprawiana przez

nich szkodliwa propaganda stanowi groźbę zakłócenia spokoju publicznego. W wyniku przesłuchania burmistrz definitywnie zabronił obchodu dnia niemieckiego w niedzielę, 29 bm.

(:) Nowy Jork, 29. 10. ZAT. Członek kongresu amerykańskiego Samuel Dickstein wszczął dochodzenie w sprawie pobytu w Ameryce głównego agenta hitlerowskiego Heinza Spanknoebelsa. Sprawą tą zajął się również naczelny prokurator Stanów Zjednoczonych.

Rząd austriacki przygotowuje wydanie ustaw antyżydowskich!

(!) Wiedeń, 27. 10. (ZAT). Z źródeł miarodajnych dowiaduje się korespondent ZATnej, iż rząd austriacki szykuje się do wydania szeregu ustaw o charakterze antysemitycznym, skierowanych szczególnie przeciwko Żydom wschodnim. Do tej pory nie udało się stwierdzić, do czego ustawy te zmierzają. Równocześnie urząd kanclerski upowszeźnił dyplomatów austriackich zagranicą, aby zbadali grunt opinii publicznej i przygotowali ją do przyjęcia projektowanych kroków antyżydowskich. Dopiero po odpowiednim przygotowaniu gruntu rząd zdecyduje się na ogłoszenie tych ustaw.

Z księgi udrczeń żydostwa niemieckiego

(:) Berlin, 27. 10. ZAT. W szeregu miast niemieckich, jak Hildesheim, Lipstadt i in., ściągają się z mieszkańców żydowskich w podwójnej wysokości opłaty za wodę i elektryczność. W innych znowu miastach nakłada się specjalny podatek na kupców żydowskich za każde okno wystawowe. W niektórych miastach szczególnie na wschodzie Niemiec zaniechano wydawania bezrobotnym Żydom specjalnych kart, upoważniających do nabywania po zniżkowej cenie margaryny i masła dla dzieci bezrobotnych

Także na Łotwie mobilizacja żydożerców!

(!) Ryga, 27. 10. (ZAT) Narodowi socjaliści na Łotwie postanowili dziś wysunąć żądanie referen-

dum w sprawie ograniczenia praw żydowskich na Łotwie. Referendum dotyczyć ma następujących żądań: pozbawienia Żydów praw wyborczych, zakazu nabywania przez Żydów nieruchomości, pozbawienia Żydów prawa handlu, zakazu ślubów mieszanych, zakazu leczenia Aryjczyków przez żydowskich lekarzy.

(!) Ryga, 27. 10. (PAT). Rada akademicka w Rydze postanowiła wysunąć żądanie numerus clausus i zabronić medykom Żydom preparowania zwłok chrześcijańskich.

Jak posłanka Rudnicka zjednuje sobie opinię niemiecką?

Oczywiście — kosztem Żydów

(!) Warszawa, 27. 10. (Sin) W numerze 293 berlińskiej „Deutsche Tageszeitung“ zamieszczone zostało na naczelnym miejscu sprawozdanie z konferencji prasowej u posłanki Rudnickiej urządzonej przez biuro ukraińskie w Berlinie z okazji pobytu p. Rudnickiej w Berlinie przed kilku dniami. Wywody posłanki Rudnickiej obracały się wyłącznie dookoła podjętej przez organizację ukraińską propagandy antysowieckiej. Posłanka Rudnicka przedstawiła zgromadzonym przedstawicielom prasy niemieckiej nędzę ludności ukraińskiej w Z. S. R. R. i skarżyła się na obojętność, z jaką świat odnosi się do katastrofy głodowej w Sowieciech. Podczas gdy świat oburza się strasznie z powodu skrzywdzenia kilku (!!) Żydów w Niemczech, a

1 POLSKI aparat radiowy TELEFUNKEN

TO SZCZYT RADJOTECHNIKI

5-cio lampowy aparat z wbudowanym, wspaniałym głośnikiem elektrodynamicznym, skonstruowany w 100% w kraju, kapitałem polskim. Wszystkie ostatnie zdobycze techniki zastosowano w tym doskonałym a tanim odbiorniku. Wyłączne przedstawicielstwo:

Inż. LEON REBHAN

Kraków, Wybickiego 1. Tel. 171-54

Na składzie również najnowsze doskonałe fabrykaty austr. wszystkich typów **ZADAJCIE DEMONSTRACJĘ!**

Organizatorzy ekscesów antyżydowskich przed sądem

(!) Kielce, 27. 10. (PAT) Przed tutejszym sądem okręgowym rozpoczął się proces przeciwko 12 członkom Stronnictwa Narodowego i b. posłemu Przybylskim na czele, oskarżonym o organizowanie wystąpień antyżydowskich i ekscesów ulicznych. Na rozprawę powołano kilkunastu świadków.

Dwa zabójstwa. Jeden rabunek w Kieleckiem

(!) Kielce, 27. 10. (PAT). W czasie pełnienia służby gajowy Bolesław Oczkowicz zauważył w Lesie chroborskim 3 mężczyzn kradnących drzewo. W czasie legitymowania jeden z nich, Józef Doros uderzył gajowego Oczkowicza w tył głowy siekierą, tak, że ten po upływie kilku godzin zmarł. — Sprawców aresztowano.

(!) Kielce, 27. 10. (PAT). Na polach w i Woźwól w powiecie koneckim w czasie bóki powstałej na tle sporu majątkowego Feliks Gajer zranił bagnietem Józefa Stańczyka, tak, że ten po przewiezieniu go do szpitala zmarł. Gajera aresztowano

(!) Kielce, 27. 10. (PAT) Onegdaj w nocy we wsi Kawęczyn powiatu stopnickiego 6 osobników zapomocą podkopu włamało się do mieszkania Jana Walańskiego i po steroryzowaniu domowników zrabowali 1.210 zł. gotówką, 3 weksle na kwotę 250 zł. oraz różne przedmioty. Między aresztowanymi 5-ciu złodziejami Walański rozpoznał jednego z nich.

Rodzina zatruta nieświeżym mięsem

(!) Bydgoszcz, 27. 10. (PAT). Rodzina gospodarza Birkholza zamieszkała w Palmierowie w powiecie szubińskim padła ofiarą zatrucia po spożyciu nieświeżego mięsa. Najmłodsza z 3 córek Birkholza zmarła w szpitalu, dwie inne utraciły wzrok oraz doznały paraliżu jelit. Przewieziono je do szpitala w Bydgoszczy. Sam Birkholz, który spożył najmniej mięsa, uległ tylko lekkemu zatruciu.

Pierwszy koncert Klepury w Paryżu

(!) Paryż, 27. 10. (PAT). W sali Pleyela, wypełnionej publicznością do ostatniego miejsca, odbył się pierwszy w Paryżu koncert Jana Klepury. Artysta śpiewał głównie arie operowe, m. in. i „Hal-ki“. Publiczność paryska przyjęła polskiego śpiewaka entuzjastycznie, wywołując go kilkakrotnie. Po koncercie zebrana przed wejściem do sali koncertowej publiczność urządziła Klepurze owację.

Lindbergh w Paryżu

(!) Paryż, 27. 10. (PAT). Wczoraj popołudniu na Sekwanie wodował płk. Lindbergh, który przyjechał z Anglii. Po powitaniu przez przedstawicieli ministra lotnictwa płk. Lindbergh udał się do Paryża, gdzie zabawi kilka dni.

czyni to dlatego, że odpowiada to jego politycznym interesom milczy równocześnie ze względu na ten interes i nie widzi okropnej plagi, jaką dotknięta została ludność w Sowieciech.

Po zajściach na uniwersytecie warszawskim

(:) Tradycją stało się zadość: uniwersytet warszawski stał się widownią krwawych zajść, które tym razem o tyle różniły się od smutnych wydarzeń poprzednich lat, że rozegrały się w obrębie polskiej młodzieży, i nie były skierowane przeciw Żydom. Stroną walczącą były bojówki endeckie i sanacyjny Legion Młodych. Prasa rządowa wyraźnie oskarża młodzież endecką o sprokowanie zajść, podczas gdy pisma endeckie z analogicznym zarzutem występują pod adresem Legjonu Młodych. Narazie — uniwersytet jest zamknięty.

„KRWAWE BŁAZENSTWO“

Rządowa „Gazeta Polska“ zamieszcza bardzo ostre artykuły w sprawie zajść na uniwersytecie pod wymownym tytułem „Krwawe błazenstwo“. Czytamy tam m. in.:

„Zajścia uniwersyteckie są wynikiem przemysłowej prowokacji. Opór przeciw ustawie akademickiej, rozbijającej polityczną organizację endecką na wyższych uczelniach — został pomyślany i przeprowadzony, jako próba steroryzowania młodzieży, nie chcącej podporządkować się endeckiej palce kapraleskiej. Od szeregu dni „Gazeta Warszawska“ z pochwałą ogłaszała jak to „młodzież“, „spontanicznie“ napadała członków nowej, niezależnionej od wpływów endeckich, Bratniej Pomocy, jak zdzierano im czapki, jak ich „przepędzano“, jak triumfalnie, wzorem hitlerowców, palono owe czapki i jak wreszcie „dawano nauczkę“ kolegom i koleżankom, że na wyższych uczelniach trzeba być endeckiem, żeby korzystać z Bratniej Pomocy, żeby móc chodzić spokojnie na wykłady, żeby nie być bitym i żeby — nie zostać obrabowanym z pierścionków...“

Próba terroru musiała wywołać reakcję. Tylko cielecia mogłyby się pozwolić obijać na „autonomicznym“ terenie uniwersyteckim bez próby obrony. Próby bicia musiały logicznie prowadzić do bójki. Odpowiedzialność za nią spada całkowicie na tych, którzy organizowali bicie, nie na tych, co nie chcieli biernie odbierać razów.

Niestety, sprawa nie zakończyła się godną potępienia, lecz w stosunkach studenckich dość powszechną na świecie bójką. Terrorysty, którzy swoją, uciekającą z rąk władzę na wyższych uczelniach chcieli utrzymać za wszelką cenę — uciekli się do zwykłej metody terrorystów. Zamiast przyjąć walkę wręcz — odwołali się naprzód do „odsieczki“ z zewnątrz, sprowadzając endeckie bojówki, złożone z szumowin miejskich, broniąc „autonomii“ wyższego szkolnictwa — pałkami zawodowych chuliganów. A kiedy i to nie pomogło, w zaślepieniu i zdziwieniu sięgnęli po bratobójczą broń. Broń nie przypadkowo, jak kamień, czy kij — lecz widać przygotowaną z góry, jako ostatni argument w walce z kolegą. Poczęli słuszości swych poglądów dowodzić kolegom — kulami.

Struna została wyraźnie przeciągnięta. Można było względnie łagodnymi, umiarkowanymi środkami zwalczać błazenstwo młodzieży endeckiej. Nie można natomiast okazywać pobłażania wobec krwawych błazenstw. Winni muszą być ukarani. Muszą być ukarani surowo. Nie można przez żaden objaw miłkości pozwolić na urabianie z młodzieży nożowców i skrytobójców. Nie można się wahać przed użyciem każdej potrzebnej represji, kiedy chodzi już nie o takie czy inne wpływy polityczne wśród młodzieży, nie o takie czy inne kłopoty, jakich może przysparzać jej niedojrzałość, wykorzystywana przez działających za kulisami tchórzliwych hitlerków — ale gdy idzie nie o co innego, jak o prostą, zwykłą ludzką moralność, o zasadniczą postawę życia...“

Artykuł kończy się słowami:

„Polska nie jest krajem, który staćby było na tolerowanie jakichkolwiek objawów anarchii, gdziekolwiekby się one pojawiały. Tembardziej nie stać jej na tolerowanie anarchii w młodzieżowych mozgach i sumieniach. I dlatego wszelkim krwawym błazenstwom musi być położony raz na zawsze kres.“

RYCERZE KIJ I KASTETU

W artykule „Rycerze kija i kastetu“ wczorajszy „Czas“ czyni władzom uniwersytetu warszawskiego zarzut, iż nie uczyniły wszystkiego, co można było, by zapobiec ekscesom.

„Bo jakżeż! Po dziedzińcu i w murach uniwersyteckich spacerują sobie swobodnie jakieś najemne bojówki, uzbrojone w kastety, kije, maczugi łańcuchowe, szerzą postrach i terror, uniemożliwiają normalne prowadzenie wykładów! Według posiadanych przez nas całkowicie miarodajnych i bezstronnych informacji bojówkarze ci przeważnie nie wspólnego nie mają z uniwersyteciem, legitymują się fałszywymi legitymacjami. Czyż tak łatwo jest te dokumenty podrobić. Czyż tak trudno odróżnić podrobione od prawdziwych?“

Pytania te nasuwają się mimo woli, gdy czyta się i słucha relacji o zajściach na terenie uniwersyteckim, które zdarzyły się w dniach 24 i 25 bm.

Wiadomo, że pewne grupy naszej opozycji nacjonalistycznej hołdują hitlerowskim zasadom kija pięści, że starają się te zasady wszczepić w młodzież. Ponad wszelką wątpliwość te właśnie grupy odpowiedzialne są za krew, która polala się na dziedzińcu uniwersyteckim, za zakłócenie normalnego biegu życia naukowego w murach warszawskiej Almae Matris.

By uniknąć nowych starć i awantur pan rektor zawiesił wykłady. Jednocześnie prokurator prowadzi śledztwo, celem wykrycia winnych krwawych zajść. Decyzja rektora jest w danej chwili zupełnie słuszną. Należy jednak obmyśleć i przedsięwziąć środki, by na przyszłość uniemożliwić powtórzenie się podobnych wypadków, przede wszystkim, by uniemożliwić wstęp na teren uniwersytetu najemnym zbirom, opłacanym przez moralnych sprawców zajść — rycerzy kija i kastetu.“

CO MÓWI „GAZETA WARSZAWSKA“

Odpowiadając organom rządowym pisze endecka „Gazeta Warszawska“:

„W murach naszych szkół akademickich przez długie lata życie płynęło normalnym tożyskiem. Walki, jakie się toczyły pomiędzy poszczególnymi grupami młodzieży, nosiły charakter zwyczajnych starć ideowych, bez których nie da się pomyśleć życia wyższej uczelni. W walkach tych zachowywano rycerską lojalność i obserwowano dobre obyczaje oraz tradycje życia akademickiego.“

Młodzież, naogół jednolita ideowo, z taktem i umiarem używała przysługującego sobie samorządu i chociaż energicznie broniła przeciw żydom polskiego charakteru uczelni i głośno domagała się „numerus clausus“, nigdy nie wchodziła w ostre zatargi ani pomiędzy sobą, ani z senatami akademickimi.

Dopiero z chwilą, kiedy „sanacja“ za pośrednictwem „Legjonu Młodych“ i innych swoich organizacji zaczęła „porządkować“ życie akademickie, walki ideowe młodzieży nabrały charakteru w najwyższym stopniu agresywnego.

Jest to „wiekopomna“ zasługa tego obozu, że zaszczerpił życiu naszej młodzieży metody walki żywym przeniesione ze wzorów „nieznanych sprawców“ i ostatnich wyborów parlamentarnych.“

W dalszym ciągu pisze organ endecki (pod adresem Legjonu Młodych):

„Obok wielu niemłych i nierycerskich cech charakteru tych ludzi należy i to, że napadając i bijąc, jeśli przy tej okazji spotykają się z czynną reakcją, przypisują winę napadniętym, wzywają wszelkimi siłami i głośno powołują się na swoje „historyczne“ zasługi przy budowie państwa.“

Zapamiętajmy sobie: „jeśli spotykają się z czynną reakcją, przypisują winę napadniętym“ Czyż tak właśnie nie postępują stale właśnie bojówkarze endecy? (—)

REPERTUAR KINOTEATRÓW KRAKOWSKICH

ADRIA: „Jaką mnie pożadasz“ (Greta Garbo).
APOLLO: „Zdobycie cię muszę“ (Jan Kiepura).
ATLANTIC: „Dziewczyna z nad Wołgą“ (Evelina Holt).

DOM ŻOŁNIERZA: „Młode orły“ (Charles Rogers).

SZTUKA: „Toto“.

PROMIEN: „Gehenna kobiety“ (Sylvia Sydney).
„Bal w operze“ (Liliana Haid).

SWIT: „Pod Twoją Obronę“ (Obraz Polski).

SŁOŃCE: „Grzeszna miłość“ (J. Smosarska, T. Wesołowski).

WANDA: „Uśmiech szczęścia“ (Norma Shearer, Frederic Maech).

UCIECHA: „Pieśń nad pieśniami“ (Marlena Dietrich).

S. MONDERER

Uprawniony technik dentystyczny
przyjmuje obecnie: Kraków, Stradom 25
Ceny przystępne. 2072g

15. rocznica istnienia Republiki Czechosłowackiej

§ Wśród państw, które powstały w wyniku przeobrażeń politycznych po wojnie światowej, jedno z naczelných miejsc zajmuje Republika Czechosłowacka, święcąca dzisiaj w dniu 28 b. m. piętnastą rocznicę swego istnienia.

Zawiazkiem niepodległości Czechosłowacji były legiony czeskie, utworzone w Syberji z pośród jeńców i tych żołnierzy Czechów i Słowaków, z armji austro-węgierskiej, którzy dobrowolnie podali się i przeszli na stronę Rosjan. Legiony te, sformowane przez dzisiejszego prezydenta Czechosłowacji, wypowiedziały się po stronie Koalicji, co potem, w czasie Konferencji Pokojowej w Wersalu, stało się głównym czynnikiem uznania tymczasowego Czeskiego Zgromadzenia Narodowego w Paryżu za istotne przedstawicielstwo Czechów. Powstanie jednak Republiki Czechosłowackiej nie było dziełem Konferencji Wersalskiej, stało się ono faktem dopiero po upadku monarchji austro-węgierskiej. W dniu 28 października 1918 r., po bezkrwawej rewolucji, Narodowe Zgromadzenie w Pradze proklamowało powstanie nowego państwa, obejmującego właściwe Czechy, Morawy, Śląsk czeski, Słowację i Ruś Podkarpacką, stanowiące uprzednio część monarchji austro-węgierskiej. — Nowy twór państwowy otrzymał nazwę Czechosłowacji; w dniu 14 listopada 1918 r. ogłoszone zostało nowe państwo jako republika, z profesorem T. G. Massarykiem, pierwszym prezydentem, obranym w następstwie na dożywotniego prezydenta.

Czechosłowacja, stanowiąca jeden z najbogatych krajów Europy dzięki naturalnym bogactwom (miedzy innymi pokłady rudy uranowej, jednego z źródeł radu w Europie i jednego z nielicznych źródeł tego promieniotwórczego pierwiastku na świecie) i bardzo silnie rozwiniętemu przemysłowi, wykazała w ciągu 15 lat swego istnienia niesłychaną sprężystość i jednolitość organizacji całego aparatu państwowego. — Rezultatem tego jest bardzo poważna i silna pozycja Czechosłowacji w polityce międzynarodowej, i niesłabnący rozwój gospodarczo-kulturalny kraju. Czechosłowacja należy między innymi, do rzędu tych nielicznych krajów, w których nie było inflacji walutowej i jedynym krajem sukcesyjnym Austro-Węgier, gdzie prawie wcale nie ma analfabetyzmu.

Premie za oszczędność

§ We środę 25 b. m. odbyło się w Centrali P. K. O. w Warszawie 19-te z rzędu losowanie książeczek na premjowe wkłady oszczędnościowe Serji II-giej.

Po 1.000 zł. otrzymują właściciele następujących N-rów książeczek:

51.754	52.123	52.375	53.427	54.689	55.304	56.117
56.333	56.366	57.766	57.996	58.709	58.785	58.955
59.808	59.828	60.858	61.012	61.338	61.383	61.410
62.269	62.411	62.416	62.599	63.087	63.695	65.953
66.234	66.496	67.763	68.414	69.538	69.721	70.209
71.309	73.226	74.297	74.694	75.760	76.094	76.553
77.365	77.771	80.506	81.186	81.774	81.775	82.396
82.508	83.406	83.780	84.941	87.112	87.588	87.980
87.982	88.214	88.380	88.944	89.339	89.411	89.494
90.413	91.103	91.164	92.703	92.940	93.282	93.320
93.578	93.710	93.780	94.884	95.105	95.344	97.799
98.111	98.371	98.913	100.227	100.383	100.847	
101.430	102.048	102.098	102.620	102.861	103.045	
103.061	103.254	103.454	103.520	104.110	104.282	
104.948	104.975	105.543	105.733	106.694	107.450	
107.496	107.777	108.018	108.629	109.017	109.348	
109.431	109.515	109.586	110.332	110.459	110.465	
110.537	110.686	110.917	110.923	112.251	112.777	
112.184	112.811	113.264	113.926	114.999	116.191	
116.455	117.197	117.519	117.562	117.761	118.298	
118.450						

Mifal Arlosorow — nowa era w kolonizacji Palestyny

Adw. Dr WILHELM GOLDBLATT (Kraków)

Sądy dorażne w Polsce

Poznanie postępowania dorażnego przed naszymi sądami tudzież warunków tego postępowania jest obecnie szczególnie aktualne ze względu na liczne procesy dorażne, toczące się ostatnio w naszym Państwie o zbrodnie pospolite i polityczne, a w naszej części kraju tryb postępowania dorażnego budzi szczególne u ogółu zainteresowanie, choćby z racji Sądu dorażnego, przed jakim stoją małżonkowie Maliszowie z powodu i w następstwie popełnienia przez nich potrójnego zabójstwa (morderstwa) rozbójniczego w Krakowie.

Artykuł niniejszy zapozna najszerze warstwy z podstawami, trybem i celami, tego wyjątkowego postępowania sądowego.

PODSTAWY I CELE POSTĘPOWANIA DORAŻNEGO

Jednym z najważniejszych zadań nowoczesnego Państwa jest walka z przestępczością. Przestępczość bowiem narusza porządek prawny i ład społeczny, godzi w najżywniejsze interesy Państwa i uznanych przez prawo zbiorowości, zagraża również najistotniejszemu dobrom i interesom jednostek, których ochrona jest konieczną dla normalnego życia i rozwoju. Szczególnie intensywną musi być i jest walka władz i organów państwowych z niebezpieczną dla wszystkich, szczególnie ciężką zbrodniczością.

Gdy w kraju szerzy się bandytyzm, gdy życie i mienie obywateli jest szczególnie przez przestępców zagrożone, gdy całość i siła Państwa, konieczne urządzenia publiczne, znajdują się we wyjątkowym niebezpieczeństwie z powodu wzmożonej przestępczości, wówczas też i reakcja państwowa przeciw zwyrodniałym, asocjalnym i niebezpiecznym przestępcom, musi być choćby w drodze koniecznego wyjątku od normalnego, zwykle powolnego, wymiaru sprawiedliwości karnej — szybka i intensywna.

*Wyjątkowa ta represja kryminalna ma na celu położenie kresu mnożącym się zbrodniom przez możliwie natychmiastowy odwet a nadto odstraszenie innych od popełniania niebezpiecznych i najcięższych przestępstw przez od

działywanie hamujące na psychikę zbiorową za pomocą surowych sankcji i kar, natychmiast wykonalnych, aby w ten sposób szerzyć i utrwalić powszechną świadomość, że winnego spotka surowa kara i to możliwie bez zwłoki.

Na tych zasadach opiera się i tej celowości służy instytucja sądów dorażnych.

KIEDY MA MIEJSCE POSTĘPOWANIE DORAŻNE.

W myśl ustawy postępowanie dorażne zarządza Rada Ministrów na wniosek Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw wewnętrznych dla specjalnej kategorii przestępstw, jeśli one szerzą się w sposób szczególnie niebezpieczny dla porządku i bezpieczeństwa publicznego, lub jeżeli grozi bezpośrednio niebezpieczeństwo szerzenia się takich przestępstw. Wprowadzenie postępowania dorażnego musi być podane do powszechnej wiadomości przez obwieszczenie na placach publicznych w sposób przystępny dla ludności przy podaniu skłódek, jakie postępowanie dorażne powoduje dla przestępców. Sądy dorażne mogą też być ogłoszone dla pewnych szczególnych okręgów względnie połaci kraju. Rozporządzenie Rady Ministrów z 26 sierpnia 1932 Dz. U. Nr. 74 poz. 609 wprowadziło z dniem pierwszego września 1932 r. postępowanie dorażne przed Sądami powszechnymi, z wykluczeniem Sądów Przysięgłych, na całym obszarze Państwa dla przestępstw w ustawie przewidzianych. Sądy dorażne fingują aż do wyraźnego ich odwołania w sposób ustawą przewidziany.

KTO I KTÓRE PRZESTĘPSTWA PODLEGAJĄ SĄDOM DORAŻNYM.

Ogólną zasadą jest, że postępowaniu dorażnemu podlegają nie tylko sprawcy zbrodni, ale podlegacze i pomocnicy i to tak za przestępstwa dokonane jak i za ich usiłowanie.

Należą tu następujące czyny zbrodnicze:

1) zbrodnie stanu a to:

Usiłowanie pozbawienia Państwa Polskiego niepodległego bytu lub oderwania części jego obszaru; targnięcie się na życie lub zdrowie

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej; czynności przygotowawcze i porozumienie się z innymi osobami w celu popełnienia tych przestępstw; porozumiewania się z osobą działającą w interesie obcego państwa, organizacji międzynarodowej, albo też gromadzenie środków walki orężnej do popełnienia takich zbrodni.

2) Zbrodnie przeciw interesom zewnętrznym państwa, jak: wywołanie wrogich lub wojennych działań przeciw Państwu, działanie w czasie wojny na korzyść nieprzyjaciela, na szkodę Polski lub sprzymierzonej siły zbrojnej itp.

3) Nader ciężkie przestępstwa przeciw Władzom i Urzędom jak:

czynna napaść na osobę Prezydenta Rzeczypospolitej.

4) Przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu jak: zbiegowiska publiczne, zerwanie i zebrania (spisek), mające na celu popełnianie przestępstwa podlegającego postępowaniu dorażnemu, udział w nich, tudzież uczestniczenie w bezprawnie utworzonym związku zbrojnym.

5) Przestępstwa spowodowania niebezpieczeństwa powszechnego przez: pożary, zalewy, zawalenia budowli, spowodowania katastrofy komunikacji lądowej, wodnej lub powietrznej; spowodowanie niebezpieczeństwa powszechnego dla życia lub zdrowia ludzkiego, albo w znacznych rozmiarach dla mienia, przez użycie materiałów wybuchowych lub łatwopalnych, albo gazów; spowodowanie niebezpieczeństwa takiego dla życia, zdrowia lub mienia i przez uszkodzenie lub nadużycie urządzeń użyteczności publicznej, jako to: urządzeń dostarczających wody, światła, ciepła lub energii, urządzeń ochronnych w kopalniach i fabrykach, albo przez rozszerzanie lub udaremnianie tłumienia zarazy ludzkiej, zwierzęcej lub roślinnej, albo przez inne działania wśród okoliczności szczególnie niebezpiecznych;

Przygotowania i porozumienia z innymi osobami w celu spełnienia dopiero wymienio-nych przestępstw; bezprawne gromadzenie lub przechowywanie zapasów broni, amunicji, materiałów i przyrządów wybuchowych, albo in-

LEOPOLD HICHLER

3)

Śmiertelna tęsknota

ROZDZIAŁ II.

Pan Mojżesz Mautner i pani Sala Mautner, rodzice panny Berty, siedzieli w jadalni.

Pan Mautner czytał. Od kilku lat, od kiedy przekroczył sześćdziesiątkę i wycofał się z życia publicznego, czytał wiele. Czytał jednak tylko torę, pięcioksiąg Mojżesza, a gdy go chcieli nawrócić do współczesnej literatury, wzbraniał się energicznie: „Romansów nie czytam! Dość się tego naczałem! To przecież wszystko nieprawda, co oni piszą!”

Tę, nie bardzo pochlebną charakterystykę powieściopisarzy, można zrównoważyć tem, że nie wielu ludzi myśli tak, jak pan Mautner: czy też — byłoby może lepiej, gdyby ludzie myśleli inaczej: gdyby więcej czytali biblię, a mniej powieści? — Trudne to pytanie dla pisarza! — — —

A więc pan Mautner czytał torę. Pani Sala natomiast była zajęta w królestwie jej gospodarstwa. Na okrągłym stole, przy którym siedziała para małżeńska, ułożyła trochę pięknej i świetnie białej bielizny i z przyjemnością przypatrywała się części wyprawy córki Berty, mianowicie dwóm tuzinom obrusów z monogramami. Monogramy wprowadziły tak kunsztownie się spletały, że przypominały zaradę, lecz pani Sala orjentowała się w nich. Po krótkiej chwili ułożyła razem obrusy, jeden na drugim lecz tak, że wszystkie się nakrywały, równiutko, jakby przy pomocy

pionu, gdyż, tak zwykła była pani Sala pouczać swoją córkę: „W szafie z bielizną musi być porządek”. Lecz wśród radości porządkowania westchnęła nagle i cicho do siebie rzekła: „Składam i składam, dawno już mam gotową wyprawę, a narzeczonego wciąż jeszcze niema!”

To matkę przygnębia. Pani Sala szukała współczucia, chciała mówić o tem i spojrzała na swego męża, który siedział naprzeciw niej, ukryty za foljantami, nie istniejący dla zewnętrznego świata.

„To nieświeckie studjum drażniło panią Salę, zawołała więc nieco ostrzejszym głosem: „Hermanie! Nazywała go zawsze Hermanem, gdyż imię „Mojżesz“ było dla niej za jaskrawe; była postępową kobietą. „Hermanie!“ — zawołała z wyrzutem w głosie: „Właśnie sobie pomyślałam, ja składam i składam, i... proszę cię...“ zawołała rozdrażniona, ponieważ ciągle się ukrywał za torą, „proszę iść! oddać tę książkę! Chcę z tobą pomówić.”

Pan Herman podniósł głowę z nad foljantów: trochę zły, jak dziecko w ciepłym łóżku, gdy je budzą „do szkoły”.

„O czym chcesz mówić?“ — zapytał i westchnął.

„O Bercie chcę z tobą pomówić.”

„Gdzie jest Berta?“ — zapytał pan Herman i popatrzył na zegar ścienny.

Ani on, ani pani Sala nie przeczuwali ucieczki ich córki do Prateru.

„Gdzie ona?“ — powtórzył. — „Jest już przecież pół do pierwszej!“

„Czy ja wiem?“ — odrzekła pani Sala. — „Nie wiem, gdzie dzisiaj tak długo siedzi?! Ale jest mi na rękę, że jej niema, bo właśnie o niej chcę z tobą pomówić!”

„Co?”

nych, mogących spowodować niebezpieczeństwo powszechne.

6) Przepięstwa przeciwko urządzeniom użyteczności publicznej jak: utrudnianie lub uniemożliwianie powszechnego korzystania z urządzeń użyteczności publicznej (poprzednio pod 5) wymienionych), przeznaczonych do komunikacji publicznej lub publicznego porozumienia się; utrudnianie lub uniemożliwianie prawidłowego działania szpitali, urządzeń użyteczności publicznej, dostarczających wody, światła, ciepła lub energii, albo służących do kanalizacji.

7) Przepięstwa przeciw życiu i zdrowiu ludzkiemu, jak: Rozmyślne zabicie człowieka między innymi morderstwo względnie zabójstwo rozbójnicze (sprawa małż. Maliszów): użycie przemocy, albo groźba użycia natych-

miastowego gwałtu, aby utrzymać się w posiadaniu skradzionego cudzego mienia, lub aby uniknąć bezpośredniego pościgu; rabunek cudzego mienia przy użyciu przemocy lub groźby gwałtu, albo przez doprowadzenie człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności; rozbójnictwo morskie; kradzież i wymuszenie jeżeli przy ich popełnieniu sprawca był zaopatrzone w broń lub narzędzie przeznaczone do napaści lub obrony.

8) Szczególnie ciężkie przypadki szpiegostwa i przepięstwa przeciw Państwu z rozp. Prez. Rzeczyposp. z dnia 16 lutego 1928 Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 160.

Zarządzenie Sądów doraźnych musi szczegółowo wymienić przepięstwa postępowaniu do rażnemu podlegające.

(Dokończenie nastąpi)

Echa ze świata

Najnowszy mąż Poli Negri — multimilionerem

(—) Zdawało się, że karjera Poli Negri jest już skończona. Była księżną Mdivani znalazła się w bardzo przykrym położeniu, gdyż żadna poważniejsza wytwórnia filmowa nie chciała jej już angażować, a w rewjach, w których występowała, śpiewając nawet pieśni rosyjskie, również szczęścia nie miała. W tem z Ameryki nadchodzi wiadomość, że Pola Negri wyszła za mąż za multimilionera Mc. Cormicka. Zdaje się, że to zamążpójście będzie końcem kariery artystycznej Poli Negri, Mc. Cormick bowiem zbyt smutnie miał doświadczenia z pierwszą swą żoną, by zgodził się na to, by druga jego żona dalej poświęcała się sztuce.

A pierwszą jego żoną była również Polka — p. Walska. Była to kobieta bardzo ambitna, która za wszelką cenę chciała zostać śpiewaczką operową. Mogła sobie na to pozwolić, bo jej mąż — nie szczędził pieniędzy i we Wiedniu urządził jej swego czasu koncert, który go drogo wprowadził w koszty, ale skończył się tylko — skandalem. Później w Paryżu zamówiła sobie pani Walska-Cormick u pewnego autora francuskiego sztuki pt. „La Castiglione”. Aczkolwiek p. Walska rozdała darmowe bilety na prawo i na lewo, skończyło się tylko na jednym przedstawieniu. Mc. Cormick miał jednak tego wszystkiego już dość i rozwiódł się z p. Walską, a teraz napewno zażąda od Poli Negri,

by zrezygnowała z dalszej swej kariery. Poli Negri przyjdzie to prawdopodobnie łatwo, ponieważ sława tej dawnej partnerki Janningsa i bardzo popularnej ongiś gwiazdy filmowej mocno w ostatnich czasach zbladła.

Czy ma się prawo w teatrze — gwizdać?

(—) O to prawo walczy pani Augusta Pinneau z Paryża, której mocno nie podobała się jakaś sztuka wystawiona w Komedji Francuskiej a zupełnie już nie podobał się jej słynny komik Francen. Kupiła więc sobie bilet na drugie przedstawienie, na które przyszła z olbrzymim gwizdkiem. Gdy Francen zjawił się na scenie, pani Pinneau najspokojniej sięgnęła do torebki, wyjęła gwizdek i przyłożyła go do ust. Zanim jednak zdążyła gwizdnąć, została aresztowana przez policjanta, który zauważył jej przygotowania do demonstracji. Pani Pinneau stanęła przed sądem i tłumaczyła się tem, że jej się ani sztuka, ani Francen nie podobają, i że chciała dać wyraz temu właśnie swemu niezadowoleniu. Na uwagę przewodniczącego, że ona chyba nie jest powołana do wydawania sądu, bo od tego są krytycy teatralni, oświadczyła pani Pinneau, że krytycy otrzymują bilety za darmo, a ona za bilet zapłaciła, ma więc temsamem prawo do manifestacji. Narazie sprawę odroczone i dopiero za tydzień dowiedzieć się będzie, można, czy pani Pinneau miała prawo gwizdać w teatrze.

«NADESŁANE»

Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i kosmetyki lekarskiej

Dr. S. SALOMON

Kraków, ulica św. Krzyża 7 — powrót

Bezoperacyjne

LECZENIE ZYLAKÓW

Lampa kwarcowa - Diatermia - Kromayer - Elektroliza

Lekarz-Dentysta

specjalista w chirurgji jamy ustnej

Dr. med. Józef BLECH

ordynuje

w Krakowie XXII, ul. Brodzińskiego 1, I. p.
Korony porcelanowe 3143

Z okazji zaręczyn naszego współpracownika tow. Dawida Deutschera z p. Mirą Singer z Rzeszowa serdeczne gratulacje przesyła

Komisja Żyd. Funduszu Narodowego w Rzeszowie.
4156kr

W głębokim smutku pozostałej Rodzinie Spielmanów w Brzesku z powodu nieodżałowanej straty, poniesionej przez zgon przedwczesny, w 26 roku życia Jej ukochanego Syna i Brata

BŁP. EFROIMA SPIELMANA

składają wyrazy najgłębszego współczucia imieniem wszystkich instytucji sjonistycznych

Komitet Lokalny Org. Sjon. w Brzesku.
4179kr Wydział Żyd. Domu Ludowego w Brzesku.

Alkohol i frekwencja w kinach

(—) Fabrykanci filmów w Stanach Zjednoczonych spodziewają się wzrostu frekwencji w kinach po oficjalnym zniesieniu prohibicji i wprowadzeniu „mokrego” regime'u. Nadzieje swoje opierają filmowcy na tem, że znaczna część społeczeństwa, a zwłaszcza młodzieży, nie będzie już teraz tracić tyle czasu co dawniej na poszukiwanie zakazanych trunków i urządzanie tajnych piątek, a przeto będzie mogła, jak dawniej, spędzać wieczory w kinematografach. Opierając się na tych wyliczeniach, przedsiębiorcy amerykańscy zamierzają uruchomić pod koniec sezonu jesiennego zgórą 2000 kinoteatrów zamkniętych od tego czasu z braku frekwencji. Te same nadzieje żywią przedsiębiorcy teatralni. Czas pokaże, ile w tem było racji, a ile złudzeń.

„Hermanie! To nie nie pomoże! Dzieweczyna z każdym dniem jest starsza! Musimy coś zrobić.”

„Nie jest tak źle, Sali. Ma czas.”

„Co znaczy, ona ma czas? W zeszłym tygodniu ukończyła dwudziesty szósty rok, to ty mówisz: ona ma czas.”

„No i czy to jest wiek?”

„Tak, tak, niezamężna dziewczyna w dwudziestym szóstym roku życia jest stara, jest zleżałym towarem, jak się to mówi, ramszem.”

„Ojciec córka nie jest żadnym ramszem, żadnym zleżałym towarem!” — — —

To żarliwe skarcenie zapaliło w pani Sali piękne światło dumy matczynej, uśmiechając się z zadowoleniem, odpowiedziała: „A więc sama muszę się śmiać, gdy mówię ramsz! — Hermanie, gdybyś był widział przedwczoraj na zabawie! Mówię ci: była najpiękniejsza!”

„No, no, no!” — pan Herman usiłował wykołejoną dumę matczyną skierować znowu na właściwy tor skromności. To mu się jednak nie udało, bo pani Sala zawołała: „Hermanie, nie wmówiłam sobie tego! Mam przecież oczy! Widziałam przecież, jak ci młodzi ludzie, Hermanie! Pewien porucznik całkiem stracił głowę! Kilka razy — Hermanie! Kilka razy z nią tańczył!”

„Jaki zaszczyt!”

„Nie mówię przecież „zaszczyt”, mówię tylko, ona się podoba.”

„Co za porucznik?”

„Bardzo porządny człowiek.”

„No, a gdyby nawet? Czy oficer jest partją? Coś takiego chcesz dla swego dziecka?”

„Dlaczego nie, Hermanie?”

„Bo to niema powagi. To robi tylko długi, a gdy już dalej nie idzie, strzela sobie w łeb, a żona zostaje z trojgiem dzieci i bez męża!”

„Dlaczego z trojgiem?”

„Niech będzie z czworgiem! Jeszcze gorzej!”

„O Boże, to ty jesteś dowcipny, Hermanie!”

„Nie, Sali. Ci nie mają krztyny powagi!”

„Jakto?”

„Bo, gdyby był poważny” — odrzekł pan Herman z podniesionym palcem wskazującym i pouczająco, — „byłby sobie znalazł inny zawód! Czy to jest zawód: zabijać ludzi?”

„Hermanie, oni bronią naszego kraju!”

Ty mówisz Salo, jak książka. Tylko — jak ci wiadomo — ja nie robię sobie nic z książek.”

„Hermanie!” — energiczne, prawie że zabójcze spojrzenie piskromiło go.

To spojrzenie dotknęło jednak starego pana, sięgnął więc estentacyjnie po biblię i znowu się w niej pogрузzył.

Wtedy pani Sala zaczęła pokaszliwać! Kaszel był stanowczo za słaby, gdyż pan Herman nadal tkwił za foliantami. Wówczas zawołała pani Sala i cały swój gniew wpakowała w pierwszą zgłoskę: „Hermanie!” Teraz podniósł głowę i zapytał: „Czego sobie odemnie życzysz?”

Zwykle, gdy niebo małżeńskie było bez chmur, pytał: „Co chcesz?” Gdy jednak nadciągały burze, uciekał się do książkowego stylu.

Ten niezwykle sposób wyrażania się drażnił ją: „Hermanie, chcesz mnie irytować?”

„Zapewne nie” — odpowiadał, poprawnie i po literacku.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Bestja hitleryzmu szaleje dalej

(K) „Temps“ przynosi z Berlina następującą korespondencję:

W Niemczech szaleje dalej antysemityzm. W Landsberg aresztowano pewnego lekarza żydowskiego i jego żonę, z urodzenia Niemkę. Bestje hitlerowskie zmusiły lekarza i jego żonę do maszerowania po ulicach miasta z tablicami na szyjach, na których figurowały słowa, że małżeństwa między Żydami a Niemcami są zbrodnią przeciwko honorowi rasy niemieckiej.

Niemiecki związek aptekarski wykluczył w tych dniach wszystkich swych członków żydowskich. We Wrocławiu wypowiedziano wszystkim żydowskim funkcjonariuszom w jednym z największych magazynów miasta.

We wszystkich większych miastach wzrasta liczba dzieci żydowskich, których rodziców aresztowano lub internowano. W samym Berlinie takich dzieci jest przeszło 600, a opiekować się nimi musi gmina żydowska.

PRZEŻYCIA FRANCUSKIEGO ADWOKATA FILLARTA

Znany paryski adwokat Villart, który przyjechał do Lipska, by obserwować proces o podpalenie Reichstagu, został, jak już donieśliśmy swego czasu, aresztowany i po siedmiu dniach, spędzonych w więzieniach hitlerowskich, odstawiony do granicy francuskiej. — Adwokat Villart ogłasza w dzienniku paryskim „Rempart“ swe przeżycia we więzieniu hitlerowskim. Dwa dni przetrzymano go we więzieniu berlińskim a potem odstawiono go wagonem towarowym do Hannoveru. Przez całą drogę miał kajdany na rękach. W Hannoverze trzymano go przez trzy dni w zupełnym odosobnieniu, nie pozwalając mu nawet na spacer po dziedzińcu więziennym. Nie chcieli dopuścić do niego ani adwokata, ani też konsula francuskiego, a wszelkie nalegania, by przyspieszono śledztwo, pozostawiono

bez odpowiedzi. Dopiero, gdy Villart przez trzy doby przeprowadził głodówkę, wypuszczono go na wolność pod warunkiem, by tak za siebie jak i za dołanego mu policjanta niemieckiego zapłacił kosztą podróży do granicy francuskiej.

A wszystko to tylko dlatego, że Villart krytykował hitlerowski wymiar sprawiedliwości.

KORDON POCZTOWY KOŁO NIEMCŁ

Niemcom zdaje się, że mogą sobie na wszystkim pozwolić, ponieważ są niejako sercem Europy, a przez terytorja niemieckie przebiega najważniejsze drogi komunikacyjne. Tęcza się to zwłaszcza przesyłki pocztowych z krajów skandynawskich, które przechodziły dotychczas przez Niemcy. Od dłuższego czasu uskarżano się, że w Niemczech otwiera się przesłanki pocztowe, które nie są przeznaczone dla Niemiec, lecz przez Niemcy tylko przechodzą. Danja kilkakrotnie protestowała przeciw naruszaniu traktatów międzynarodowych gwarantujących nietykalność przesyłek pocztowych przechodzących przez Niemcy, a gdy te skargi pozostały bez odpowiedzi, postanowiła Danja omijać Niemcy i pocztę trazytowa skierować na Polskę. Za Danją pójdą Szwecja i Norwegja, a najprawdopodobniej także i inne państwa. Jest to wyraźny policzek wymierzony Niemcom hitlerowskim.

PAWEŁ LOEBE WYKLUCZONY ZE ZWIĄZKU PRASY BERLIŃSKIEJ

Prasa niemiecka ogłasza komunikat zarządu Związku prasy berlińskiej, wedle którego Hans Goslar, były szef prasowy pruskiego prezydium pruskiej rady ministrów, Paweł Loeb, były prezydent Reichstagu, oraz dwaj byli redaktorzy „Vorwärtsu“ zostali wykluczeni z organizacji dziennikarskiej. Jest to tylko zawieszka dla Pawła Loebego, o którym zresztą małochoćem powiedział, pojawia się pierwsza wzmianka w gleichschaltowanej prasie

niemieckiej. Dokładnie nie wiadomo, gdzie się znajduje były prezydent Reichstagu. Interwenjował u Hitlera na jego rzecz sam prezydent Hindenburg a Hitler chciał nawet zadośćuczynić życzeniu Hindenburga, by Loebego wypuścić na wolność, ale sprzeciwił się temu Goering i postawił na swoim.

HERMYNIA ZUR MUEHLER DAŁA NALEŻYTĄ ODPOWIEDZ!

Znana literatka niemiecka Hermynia zur Mühlen, z domu hrabianka austriacka, a z przekonania bardzo lewicowa, otrzymała od swego nakładu niemieckiego (J. Engelhorn w Stuttgarcie) list następującej treści: W „Börsenblatt für den deutschen Buchhandel“ pojawił się artykuł o niemieckiej prasie emigracyjnej a między współpracownikami tej prasy wymieniono też Hermynię zur Mühlen. Nakład zwraca się więc do swej pisarki, której wszystkie dzieła dotychczas ogłosił, z propozycją, by zerwała stosunki z prasą emigracyjną, perswadując jej, że znajdzie się w najlepszym towarzystwie, bo w towarzystwie Tomasza Manna, Alfreda Döblina, René Schickelego i Stefana Zweiga, którzy również zerwali stosunki z miesięcznikiem „Die Sammlung“, wydawanym przez Klause Manna w Amsterdamie.

Tę propozycję odrzuciła z oburzeniem Hermynia zur Mühlen oświadczając, że dawniej towarzystwo Tomasza Manna i towarzyszy w obecnych warunkach nie byłoby żadnym zaszczytem; zamiast towarzystwa Manna i towarzyszy woli się solidaryzować z tymi wszystkimi, których się prześladowuje w Niemczech hitlerowskich, których się zamyka po obozach koncentracyjnych albo morduje „pod czas ucieczki“.

Niestety, takiej odpowiedzi nie dali barbarzyńcom hitlerowskim mocarze literatury niemieckiej!

Zamówienia telefoniczne

na prenumeratę

„Nowego Dziennika“
zgłaszać można na Nr 102-79

„Nowy Dziennik“
dostarczony będzie
natychmiast po zamówieniu

Jest obowiązkiem każdego Żyda

złożyć deklarację na rzecz

Komitetu Pomocy Uchodźcom Żydowskim z Niemiec

W Krakowie, Skawińska 2 (gmach kahalny, parter) Telef. 109-13

Pamiętaj o braciach bezdomnych i bez zaopatrzenia!

Przepiękne widowisko!

(G) W wileńskiej prasie żydowskiej „wybuchła“ ni stąd ni zowąd gwałtowna polemika — o teatr żydowski. We Wilnie grają mianowicie obecnie dwa teatry żydowskie, z których jeden wystawia „macherajkę“ pt. „Bandyta dżentelmen“, a drugi też jakąś operetkę z Chaną Grossberg, znaną nam w Krakowie z występów w „Bandzie żydowskiej“ w roli głównej. Wileński „Tog“ wystąpił przeciwko temu zawiązowi operetkowemu, domagając się zamiast „szundu“ lepszego teatru żydowskiego.

W odpowiedzi na tę kampanję „Togu“ ogłosił młody aktor żydowski J. Mandelblit, który zdaje się swoją karierę zaczął we „WIKCie“ Zygmunta Turkowa, a przez pewien czas był też członkiem „Trupy Wileńskiej“ oraz „Araratu“ czy też „Azazelu“, a więc aktor, o którym śmiało powiedzieć można, że ma duże zrozumienie dla lepszego teatru żydowskiego, w drugim dzienniku wileńskim „Di Cajt“ artykuł, będący bolesnym aktem oskarżenia pod adresem społeczeństwa żydowskiego P. Mandelblit operuje faktami, mianowicie przytacza okoliczność, że Zygmunt Turkow, który w Wilnie wystawił przed kilku miesiącami bajeczne widowisko Goldiadenowskie, nie miał nie-

stej szczęścia i musiał sięgnąć również po melodramat; że Trupa Wileńska, która przez cały jeden sezon grała w Wilnie, wprost głodowała, a obecnie nie znalazła dla siebie miejsca w Polsce i musi się sanować w Paryżu; że tacy aktorzy, jak A. Morewski i A. Stein, którzy nie chcą zniżać się do melodramatu, nie mają dla siebie warsztatów pracy. Aktor żydowski na swych olech dźwiga teatr żydowski, ale aktor jest też człowiekiem, musi też mieć całe buty i chociażby jeden posiłek dziennie; gdy więc publiczność żydowska ze zbrodnią wprost lekomyślnością odnosi się do lepszych poczynąń teatru żydowskiego, czyż można oskarżać aktora żydowskiego, że gra w operetce?

Jest to spór nie od dzisiaj trwający, a jeśli cytujemy artykuł Mandelblita, czynimy to dlatego, by kilka słów powiedzieć też pod adresem naszej kochanej publiczki krakowskiej. Przyjechał do nas do Krakowa jeden z najlepszych reżyserów żydowskich Menachem Rubin i dał nam swym ujęciem muzycznej komedii ludowej Szaloma Alejchemy niezwykle ciekawe, barwne, pełne rytmu i plastyki widowisko, które jest prawdziwą biesiadą nie tylko dla smakoszy teatru, lecz też i dla szerszych warstw publiczności. Śmiało powiedzieć można, że każdy w tym przedstawieniu coś

znajdzie dla siebie. A jednak...

A jednak Menachem Rubin pyta się pełen zdumienia, gdzie jest ta publiczność krakowska, o której tyle słyszał dobrego? Gdzie jest inteligencja żydowska, która mimo wszystko tyle zawsze okazywała gorącego zainteresowania dla eksperymentów teatralnych naprawdę ciekawych? Menachem Rubin wprost nie rozumie tej obojętności dla swego widowiska, które cieszyło się tak olbrzymią popularnością w Warszawie, Łodzi, Rydze i Nowym Jorku.

Cóż możemy odpowiedzieć Menachemowi Rubinowi? Że teraz jest kryzys? Że niedza zaogląda w oczy publiczności żydowskiej? Byłaby to odpowiedź połowiczna i tak niezupełnie nieścisła, bo przecież na innych imprezach tej naszej kochanej publiczki żydowskiej jest stosunkowo dość dużo. Mam wrażenie, że publiczność krakowska jest prerafinowana i bardzo często smutnie miała doświadczenia, przyrzekano jej bowiem coś dobrego, a potem nie dotrzymano słowa. Tym razem sama się już przekonała, że „20.000“ coraz bardziej się podobają. Począta pantofla wa już rozalała, że widowisko jest cudowne, miękny więc naziwie, że publiczność wreszcie się „stawi“. Chciałabym tylko ten proces przyspieszyć, a dlatego piszę ten apel.

Dziś, w sobotę 28 bm. fenomenalna premiera w Teatrze „APOLLO“ Tomasza 11
 Arcydzieło o epokowej wartości. — Gigantyczny film, który niema równych sobie.

KAWALKADA

wspaniałe widowisko, jedyne w swoim rodzaju — dające niezapomniane przeżycia.

Raz na 10 lat tworzy kinematografia tak monumentalne obrazy. Rewelacyjna obsada: Wspaniały, rasowy męczyzna i doskonały aktor **Clive Brook**, oraz posagowa klasyczna piękność, znakomita gwiazda ekranu **Piana Wynard** w otoczeniu 200 czołowych gwiazd Ameryki, oraz 25.000 śpiewaków i statystów. Miliony dolarów kosztowała realizacja tego gigantycznego superfilmu, której dokonał świetny reżyser **Frank Lloyd** znany z szeregu pierwszorzędnych arcydzieł. Mimo olbrzymich kosztów ceny biletów nie podwyższone.

Na froncie walki z hitleryzmem

§ By akcja odwetowa wydała odpowiednie rezultaty, nie może się ograniczać do większych ośrodków, nie może też mieć charakteru sporadycznych wybuchów. Musi to być planowo przeprowadzona akcja bojkotu i propagandy, która ogarnąć musi nawet najdrobniejsze skupiska żydowskie. We wszystkich miejscowościach muszą, za wzorem Krakowa, powstać fronty młodzieży, które spełnić mają rolę realizatorów naszych planów. Rezultaty osiągnięte przez Centralę Frontu Antyhitlerowskiego w Krakowie wskazują dobitnie, jak wielkie pole pracy leży przed młodzieżą i jak wiele można przy ofiarności i zjednoczeniu ogółu młodych osiągnąć. Największy nacisk winny Fronty Młodzieży położyć na uświadamianie drogą ulotek, wykazów artykułów niemieckich i towarów zastępczych, pośrednika i konsumenta uświadomić o grożącym żydostwu niebezpieczeństwie drogą mityngów, zgromadzeń, akademii. Łamanie bojkotu należy uniemożliwić przez zorganizowanie wywiadu i stawianie zdrajców pod pręgierz publicznej opinii.

(:) Dalszym odcinkiem naszej pracy musi być zorganizowanie pomocy dla uchodźców. Elementarny ten obowiązek, który winien ciążyć w całości na starszym społeczeństwie, jest przez nie nierozumiany i niespełniany. Musimy zorganizować na dużą skalę pomoc doraźną, jakoteż rozważyć możliwości pomocy konstruktywnej dla uchodźców.

Ośrodki prowincjonalne dotychczas dopisały w dużej mierze. W 30 przeszło miejscowościach powstały już Fronty młodzieży. Wiele z nich rozwija bardzo intensywną działalność. Wzywamy ogół organizacji młodzieży, które nie zawiązały jeszcze w swych miastach ośrodków akcji antyhitlerowskiej, by to bezzwłocznie uczyniły i weszły natychmiast w kontakt z Sekretariatem Centralnym Wykonawczym. Sekretariat Wykonawczy ze swej strony przystąpił do intensywniej akcji organizacyjnej. W ciągu najbliższych dni odwiedzą delegaci Frontu krakowskiego następujące miejscowości:

Dnia 29. X. Tarnów: mgr. Rosthal. Tego samego dnia Jaworzno J. Schuldenfrei.

Dnia 31. X. Katowice: mgr. Rosthal.

Dnia 5. XI. Brzesko: J. Schuldenfrei.

Dnia 5. XI. Oświęcim: Dawid Rosenfeld.

Dnia 5. XI. Gorlice: mgr. Rosthal.

We wszystkich wymienionych miejscowościach wygłoszone zostaną referaty o sytuacji, odbyte zostaną posiedzenia z Sekretariatami lokalnymi i omówione zostaną plany pracy.

Towarzysze! Zadania, jakie wzięliśmy na siebie, przerastają siły i możliwości młodzieży. Jedyne przy ofiarnej, zdyscyplinowanej i uzgodnionej pracy uda się nam zorganizować potężną akcję w całej Małopolsce, a pod jej wpływem i w innych ośrodkach Polski.

Pragnąc w ramach naszych akcji propagandowych zorganizować ogół kupiectwa postanowił Sekr. Wyk. po porozumieniu się z tutejszym kupiectwem wydać odpowiednie nadruki i nalepki, oraz napisy dla firm solidaryzujących się z naszą akcją. Nadruki te mają zawierać godło Frontu i napis „Spełniamy nasz obowiązek“. Prawo używania tego godła przysługiwać będzie jedynie firmom, przeprowadzającym konsekwentnie bojkot towarów i usług niemieckich. Ma to być z jednej strony demonstracja bojowej postawy żydowskich sfer gospodarczych wobec hitleryzmu, jak z drugiej legitymacją firm wobec opinii publicznej. Firmy posługujące się naszym godłem będą przede wszystkim odwiedzane przez klientelę żydowską. W celu ułatwienia tej inowacji ogółowi kupiectwa, porozumiał się Sekr. Wyk. Frontu z szeregiem drukarni, które zobowiązały się wykonać nadruki po niewielkich kosztach. Upraszamy tą drogą ogół kupców żydowskich, by porozumiał się osobiście lub pisemnie z Sekr. Wyk. Dietla 81. Nie wątpimy, że ogół firm żydowskich, pragnąc spełnić swój obowiązek przyjmie życzliwie naszych delegatów.

W dniu 26 bm. utworzony został w Katowicach Antyhitlerowski Front Młodzieży. Powstanie komórki odwetowej na tym eksponowanym terenie w morzu hitleryzowanej ludności niemieckiej Górnego Śląska oraz wiśniowych „błyskawic“ polskich „nazi“, jest faktem dużego znaczenia. Życzymy naszym towarzyszom katowickim owocnej pracy w tak nad wyraz ciężkich warunkach.

Prezydent Stanów Zjednoczonych do „Bnei Brith“

§ Październikowy zeszyt „Bnei Brith Magazine“ (Cincinnati) przynosi tekst orędzia, jakie prezydent Stanów Zjednoczonych A. P. wystosował z okazji 90-tej rocznicy założenia „Bnei Brith“, na ręce prezydenta „Bnei Brith“ w Ameryce, p. Cohena. Oto tekst tego orędzia:

Biały Dom — Washington.

12 września 1933

Drogi Panie Cohen:

Tegoroczny obchód 90-tej rocznicy założenia Bnei Brith powinien być powodem do radości dla wszystkich, którym drogą jest wolność, sprawiedliwość i prawda, i którym zależy na polepszeniu

się położenia ludzkości i naszego społeczeństwa.

Ludność Stanów Zjednoczonych miała niezwykłą sposobność poznania i ocenienia usług, oddanych przez Pańską organizację szczególnie w propagowaniu dobrej woli, pomaganiu ubogim i uciśnionym oraz w jednoczeniu żydostwa amerykańskiego w służeniu krajowi i ludzkości.

Wyrażam organizacji Bnei Brith uznanie za dotychczasową skuteczną działalność i przesyłam najszczerze życzenia nieprzerwanych przyszłych sukcesów.

Szczerze Wam oddany

Franklin Roosevelt (włr.)

Zgon rabina lubelskiego M. Szapiry

Wezoraj o godz. 3 nad ranem zmarł nagle przywódca Agudy w Polsce, rabin lubelski bhp. Majer Szapiro. Rabin Szapiro liczył 47 lat i był znany w sferach ortodoksyjnych jako wybitny talmudysta. Piastował on urząd rabinacki z początku w małym miasteczku Gliniany (Małopolska wschodnia) potem w Sanoku i Piotrkowie a wreszcie w Lublinie. W Lublinie stworzył znaną jesziwę, która była niemal jego dziełem. Budowano tę jesziwę przez pięć lat, a do zebrania funduszy na ten cel przyczynił się głównie rabin Szapiro. Był on jednym z najwybitniejszych znawców Talmudu w Polsce, łączył przytem w sobie właściwości magida z bardzo głęboką wiedzą dzieł judaistycznych. Zmarły był popularnym ludowym mówcą, a zarazem autorem kilku dzieł rabinicznych. Podobno pozostawił on w manuskryptach wiele rozpraw i studjów religijnych. W roku 1921 kandydował rabin Szapiro na rabina krakowskiego i wygłosił wówczas przemówienie w Starej Bóznicy. W latach 1922—1928 piastował mandat poselski do Sejmu z ramienia bloku mniejszości narodowych. Parlament nie był atoli właściwym terenem jego działalności. Od roku 1923 poświęcił się całkowicie budowie wielkiej jesziwy w Lublinie, na której czela stał i w której nauczał aż po dzień śmierci. — Wiadomość o jego nagłym zgonie wywarła w sferach ortodoksyjnych przygnębiające wrażenie.

Pogrzeb bhp. Szapiry odbędzie się w niedzielę o godz. 12-tej w południe w Lublinie.

Z Krakowa uruchomiony zostanie specjalny pociąg wiozący osoby chcące uczestniczyć w pogrzebie. Pociąg wyjedzie z Krakowa dziś o godz. 7.45.

„Mifal Arlosorow“

DO KOMITETÓW LOKALNYCH NA PROWINCJI.

(!) Zwraca się uwagę wszystkich Komitetów Lokalnych, by natychmiast po otrzymaniu materiału zbiorczego przystąpiły do pracy.

Propagandę należy prowadzić ustnie, — osobiście tłumacząc jej wyjątkowe znaczenie dla odbudowy Palestyny.

Wszelkie wpływy należy natychmiast przekazywać na konto czekowe P. K. O. Nr. 405.028 Keren Hajesod dla Mifal Arlosorow.

Na zbieranie kwoty, należy ofiarodawcom wydawać odpowiednie kwity akcji „Mifal Arlosorow“, wypisując dokładnie imię i nazwisko oraz wysokość datku, przyczem należy zawsze sporządzić odpis przez kalkę.

We wszelkich sprawach akcji, należy się komunikować wyłącznie z biurem „Mifal Arlosorow“ w Krakowie ul. Starowiślna 52, m. 11. tel 12635.

DZIEŃ POLITYCZNY

Kto został, a kto wyjechał

Na marginesie ostatnich pogłosek o rzekomej ucieczce niektórych zasądzonych posłów Centrolewu, pisze „Naprzód“:

„Z pośród dziesięciu skazanych pięciu, a miało być: posłowie Barlicki, Ciolkosz, Dubois i byli posłowie Mastek i dr Putek są w kraju, drugich zaś pięciu, a mianowicie: posłowie dr Lieberman, dr Kiernik, Witos i byli posłowie dr Pragier i Bagiński wyjechali zagranicę za legalnymi dokumentami podróżnymi. Wobec legalnego wyjazdu tych pięciu niema mowy o tem, by prawnie można im skonfiskować kaucję, za którymi puszczono ich na wolną stopę. Wszak nie „uciekli“; każdy z nich może wrócić do kraju, stawić się do więzienia i wtedy kaucja będzie mu musiała zostać zwrócona.“

Żydzi nie kupują fabrykatów hitlerowskich!

WIADOMOŚCI Z KRAJU

Atak lotniczo-gazowy na Przemyśl

Ludność pod znakiem „próbnej“ wojny

(Od naszego korespondenta)

Przemyśl, 26 października.

(.) (Tan) Na dzień dzisiejszy wyznaczony został próba atak lotniczo-gazowy na Przemyśl, połączony z obroną przeciwgazową. Już na kilka dni przedtem duże afisze podpisane przez Komitet LOPP, zapowiadały „wojnę“. Ludność w tych afiszach została pouczona jak ma się zachować w czasie ataku, i jakie ma uczynić przygotowania celem ochrony zdrowia i mienia, — w szczególności szyb, przed potłuczeniem i pęknięciem. Pouczenia te czytano z wielką uwagą, a ulotki rozdawane po ulicach miasta w przeddzień ataku były rozchwytywane.

Istotnie pouczenia zrobiły swoje. Wszystkie szyby w domach prywatnych i okna wystawowe zabezpieczono przed pęknięciem przez oblepianie szyb pasami papierów, które to pasy układane w rozmaite wzory przedstawiały prawdziwą mozaikę ornamentów, czoł i fiorek. W niektórych domach na gwałt wystawiano brakujące szyby, uszczelniano drzwi i okna czem tylko można było, by ochronić się przed niebezpieczeństwem trujących gazów.

Dnia dzisiejszego w godzinach rannych miasto wyglądało jak wymarłe. Wedle programu bowiem pierwszy atak miał nastąpić przedpołudniem, a dokładny termin był do ostatniej chwili nieznany. Kupcy w obawie o całość wystaw nie otwierali sklepów, chłopi w ogólności do miasta nie przyjechali, gdyż na wsi mówiono powszechnie, że w mieście będzie wojna, a ci którzy o wojnie nie mieli wiadomości i wybrali się w drogę, musieli wrócić niewypuszczeni do miasta.

Hasłem do rozpoczęcia ataku miał być dwuminiutowy gwizd syren fabrycznych. Całymi godzinami wyczekiwała znaku ludność cywilna zapowiedzianego sygnału, chcąc mieć już atak za sobą, albowiem życie w mieście zamarło. Po ulicach uwijali się tylko wojskowi, policja oraz członkowie przysposobienia wszyscy zaopatrzeni w maski gazowe, dalej członkowie służby ratowniczej w opaskach, auta i motocykle wojskowe, pogotowia straży pożarnej — słowem miasto przedstawiało obraz obozu wojennego.

Około godziny 11 przeciągły świst syren ohwieszczał publicznie chwilę rozpoczynającego się ataku, dając ludności cywilnej znak do ukrycia się w uszczelnionych pomieszczeniach i specjalnie urządzonych w rozmaitych punktach miasta t. zw. schronach przeciwgazowych.

Wkrótce po wszystkich prawie ulicach i placach poczęły pękać petardy miotane przez posterunki wojskowe zaopatrzone w maski. Smugi gę-

stego dymu i gazu białego i żółtego unosiły się w powietrzu zasłaniając horyzont. Po chwili ukała się na nieboskłonie eskadra samolotów szylbująca nad miastem, rzucając tu i ówdzie petardy.

Pierwszy atak trwał około pół godziny, potem na znak syren fabrycznych o ukończeniu ataku miasto wróciło do normalnego wyglądu. Powszechnie twierdzono, że atak przeszedł bez większego wrażenia zwłaszcza, że po tak gruntownych przygotowaniach ze strony ludności cywilnej, ta ostatnia spodziewała się większej emocji.

Dopiero w godzinach wieczornych nastąpiła rzeczywiste prawdziwa emocja. O godzinie 18.30 przeciągły świst syren zapowiadał drugi atak. Momentalnie Elekrownia miejska wyłączyła prąd i całe miasto a więc tak mieszkania jak i ulice, tonęły w egipskich ciemnościach. Wedle wskazówek nie wolno było oświetlać okien, a na wypadek zaświecenia lamp lub świec, okna miały być ściśle zasłonięte, by żaden promyk światła nie przecierał na zewnątrz. Panujące wokół ciemności, ciągły huk petard, warkot acroplanów szylbujących nad miastem powodowały mimowolny strach i przykry przedsmak wojny. Ulice opustoszały zupełnie, z powodu ciemności wszelka

PRZEWÓZ BAGAŻU I PALESTYNY
dolarów 2.53 za 100 kg
DOM SPEDYCYJNY SZAMROTA
Kraków, Rynek gł. 32.

praca ustała. Służba telefoniczna obsługiwała wyłącznie stacje ratownicze i stała do dyspozycji „Komitetu wojennego“. Ulicami szybko mknęły tylko auta wojskowe, drużyny ratownicze, straż pożarna, a reflektory od czasu do czasu rzucając sноп światła odsłaniały teren wojenny.

Nocny atak trwał nieprzerwanie 45 minut. O godzinie 19.15 syreny fabryczne sygnalizowały rażąco zakończenie ataku. Zapłonęły wesołe światła, z okien pojeżdżano zasłony, w bluchach i sklepach rozpoczął się ruch, a ludność po blisko całonocnym zamknięciu i wyczekiwaniu ataku, wylęła masowo na ulicę, żywo komentując grozę nocnego ataku gazowego.

Na szczęście obeszło się bez wypadków, a próbna wojna wykazała sprawność zarówno oddziałów biorących udział w ataku, jakoteż Ochrony Przeciwgazowej, a wkońcu wielką dyscyplinę ludności cywilnej. Zyczeniem zaś ogółu jest, by wszystkie wojny ograniczyły się do „próbnych“...

Rabinat warszawski do prezydenta Roosevelta

(.) Rabinat warszawski wysłał do prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej Roosevelta obszerny list, zredagowany w trzech językach: angielskim, polskim i hebrajskim, z błagalną prośbą o pozwolenie w drodze wyjątkowej na wjazd 68-letniej Cesi Rózi, mieszkanki Łomży, której syn od wielu lat przebywa w Cleveland.

Rózia zwrócił się do rabinata warszawskiego który uwzględniając wyjątkowo ciężkie i zasługujące na poparcie warunki, zdecydował się wysłać do prezydenta Roosevelta obszerny list z prośbą o pozwolenie na przyjazd do Stanów Zjednoczonych.

Tragedja uchodźcy

Strażnicy graniczni komisariatu Szarlej natknęli się na jakiegoś wynędzniałego mężczyznę, który ledwie trzymał się na nogach. Osobnik ów jak się następnie okazało, obywatel niemiecki Dawid Kuperman (rodem z Krakowa) od 1908 r. stale zamieszkiwał w Berlinie, jednak dalszy pobyt w stolicy Niemiec uniemożliwiły mu bojówki hitlerowskie, które trzykrotnie nachodziły jego mieszkanie, domagając się, by niezwłocznie opuścił granicę Niemiec.

Teroryzowany biciem Kuperman przybył do Bytomia i obawiając się dalszych szykan, wołał udąć się na zieloną granicę, by nie zetknąć się z bojowcami hitlerowskimi.

Na widok strażników polskich Kuperman ukląkł na kolana i całując ich po rękach, prosił o zezwolenie udania się do Polski.

Ponieważ Kuperman nie posiadał ważnego paszportu, przekazano go władzom bezpieczeństwa.

Przed rozprawą doraźną przeciw Lemykowi

(.) Agencja Wschód donosi: Prokuratura sądu okręgowego we Lwowie wygotowała już w sprawie Mikołaja Lemyka akt oskarżenia, który został wniesiony do sądu we Lwowie. Lemyk według jego dokumentów, urodzony jest w Sołowie pod Przemyślanami dnia 4 kwietnia 1915, czyli ukończył lat 18.

Zamachowiec Lemyk będzie odpowiadał przed sądem doraźnym za zabicie Aleksiejewa Maikowa naczelnika sekretariatu konsulatu sowieckiego we Lwowie i za postrzelenie Jana Dżugaja, urzędnika tego konsulatu. Jak wiadomo, Lemyk posługiwał się niemieckim służbowym rewolwerem etatowym marki „Ortgensch“ kaliber 7.65.

Do rozprawy powołano 10 świadków, wśród których znajduje się również wicekonsul sowiecki we Lwowie p. Michał Gołub Grigorewicz, funkcjonariusz konsulatu Iwan Dżugaj, którego Lemyk zranił, oraz inni świadkowie a to interesenci, którzy znajdowali się w krytycznym czasie w pocze-

Kącik dla gospodyń

Redagowany przez Kurs Gospodarstwa Domowego przy „Ognisku Pracy“ w Krakowie

Potrawy jesienne

(—) Baranina. Baranina jest bardzo macznym mięsem, które w jadłospisie angielskim, a także palestyńskim, odgrywa wielką rolę. U nas dotychczas mało jest znana. Nie od rzeczy może więc będzie zapoznać szersze kręgo naszych pań ze sposobem jej przyrządzania.

Cechy ogólne: Dobra baranina ma kolor różowy a tłuszcz biały z żółtawym odcieniem. Tłuszcz żółty jest oznaką, że mięso pochodzi od starych zwierząt, lub, że jest nieświeże i takiego używać nie należy.

Sposób użycia:

a) Pieczeń: Posoliwszy, jak zwykle mięso, obrać bardzo skrupulatnie z tłuszczu (tłuszcz baranina ma przykrą woń) i nadać się jedynie do fabrykacji mydła), sparzyć wrzącym odcem, potem wytluc, natrzeć czosnkiem, biorąc na 1 kg mięsa 1/2 łyżeczki naszpikować szpikiem wołowym, włożyć na gorący tłuszcz i piec w piekarniach, krojąc od czasu do czasu zimną wodą. Przed wykończeniem dodać do sosu 2—3 przetarte pomidory.

b) Kotlety: Mięso przyrządzić jak wyżej, spa-

rzyć wrzącą wodą, pokrajać w plastry 4—5 cm. grube, wytłuc dobrze. Smażyć jak rozbratę z cebulą, lub panierować w jajach i bułce, jak cielejące kotlety.

c) Pilaw: 1 kg. baraniny przyrządzić, jak na kotlety i pokrajać w kostkę. Dużą łyżkę tłuszczu i 2 cebule zrumienić na patelni, mięso spruszyć mąką, i dobrze obsmażyć. Osobno umyć 25 dkg ryżu, sparzyć wrzącą wodą. Do rondla kamiennego włożyć łyżkę tłuszczu, na to warstwę ryżu, warstwę przesmażonego mięsa, znowu ryżu, etc. Zalać pozostałym sosem 1/4 l wody, przykryć ścielnie i na 2 godziny wstawić do piekarnika. Potrawa ta daje się doskonale odgrzewać.

Ciastka kruche. 3 łyżki łobrej śmietany kwaśnej 1 surowe żółtko i tyle maki, ile śmietana przyjmie, (około 20 dkg) wyrobić łyżką na ciasto. Pozostawić przez pół godziny na chłodzie. Wałkować na grubość 1/3 centimetra, wycinać okrągłe krążki. Po upieczeniu nałożyć konfitur z jabłek do wierzchu polukrować lukrem pomadkowym.

Paszteciki: Z tego samego ciasta robi się paszteciki, nadziewa się siekanymi jajami i siekaną rybą

i smaży na gorącym tłuszczu.

Salatka owocowa: 2 duże jabłka, 2 gruszki, 10 śliwek, 5 dkg winogron, 1/5 szklanki surowego mleka, 1/8 śmietanki kremowej, 5 dkg cukru, łyżka konfitur malinowych lub wiśniowych.

Owoce obrać i pokrajać w paseczki, wiune jagody przekroić na połówki, posypać cukrem polać mlekiem, wymieszać wszystko razem, zostawić przez 1/2 godziny na chłodzie. Ułożyć w szklanej salaterce lub w płaskich szklanych kieliszkach, przybrać konfiturą i bitą śmietanką. Można przyrządzić bez mleka: śmietanki, dodając tylko 3 łyżki zimnej wody.

Inna salatka owocowa: 2 banany, 2 gruszki, 1/4 kg melona, krajanego w kostkę, 1/2 szklanki świeżych orzyn, łyżka rumu i 6 dkg cukru, łyżka konfitur z dyni i 1 1/4 l kremówki. Przyrządzić jak poprzednio.

Salata kartoflana. 1/2 kg kartofli gotowanych, 2 ogórki kiszzone, 2 pomidory surowe, łyżka oliwy, 1 dkg cebuli, sól, szczypta cukru, 2 łyżki soku cytrynowego.

Kartofle pokrajać w kostkę, ogórki i pomidory w plastry, wymieszać z soloną oliwą i cukrem, dodać cytryny rozciętą na pół i do połowy wodą i siekaną cebulą. Zamiast oliwy można użyć 1/4 szklanki młodej kwaśnej śmietany

Kalni konsulat i funkcjonariusze policji z aspirantem p. Bartuzelem na czele.

Rozprawa, którą wyznaczono na poniedziałek 30 bm. prawdopodobnie będzie w tym dniu ukończona. Nie jest jednak wykluczone, że wobec znaczniejszej ilości świadków, rozprawa prowadzona będzie również we wtorek 31 bm., a wówczas wyrok zostałby ogłoszony dopiero w drugim dniu rozprawy.

Wczoraj odbyła się narada adwokatów ukraińskich we Lwowie w sprawie objęcia obrony Lemyka. Nie jest wykluczone, że kilkunastu lub więcej adwokatów zgłosi się demonstracyjnie w charakterze obrońców.

We Lwowie wciąż nowe nadużycia

(:) Agencja Wschód dowiaduje się, że władze magistrackie we Lwowie wpadły ostatnio we Lwowie na ślad znaczących nadużyć w biurze światła Elektrowni we Lwowie.

Według pierwszych informacji, inkasent tego biura Przysiężny dopuścił się nadużyć w wysokości około 10.000 złotych.

Ze strony Prezydium miasta zarządzo dochożenie dyscyplinarne. Sprawa będzie przekazana prokuratorowi sądu okręgowego we Lwowie, a śledztwo przeprowadzi sędzia śledczy apelacyjny do spraw wyjątkowego znaczenia dr. Lindert, który jak wiadomo, prowadzi już także szereg innych dochodzeń w sprawie nadużyć w administracji miejskiej.

Dwa samobójstwa młodzieńców

z powodu złych postępów w nauce

(:) Z Warszawy donoszą: Niepowodzenia w naukach stały się przyczyną tragicznej śmierci 14-letniego Witolda Zażarskiego, ucznia klasy 4 gimnazjum Rontalera.

Wychowany w atmosferze niesnasek domowych chłopiec odznaczał się nadzwyczajną wrażliwością. Ostatnio zapadał kilkakrotnie na zdrowiu, co odbiło się fatalnie na nauce. Wczoraj otrzymał cenzurę z pięciu niedostatecznymi stopniami, czemu się tak przejął, iż dokonał zamachu na życie.

Około godziny czwartek popołudniu, podczas nieobecności ojca i służącej, chłopiec zamknął się w swym pokoju, wystrzelił rewolwerowym w usta pozbawił się życia. Ojciec powróciwszy z biura do domu, znalazł już stygnące zwłoki syna.

Z powodu nieziszczonych marzeń

W Toruniu popełnił samobójstwo, powiesiwszy się na kłame od drzwi, 15-letni Jan Brzóska.

Brzóska nie miał rodziców, tylko macochę i starszego brata, u których mieszkał. Oddawna marzeniem jego było poświęcić się lotnictwu. Zazdrościł sławy Lindbergha i Skarżyńskiego. Rozpalony i podniecony opisaniami ich sukcesów, chciał iść w ich ślady. Kilkakrotnie usiłował oddalić się z domu bez wiedzy opiekunów, ale mu się to nie udawało.

Gdy wreszcie uzyskał zgodę opiekunów na wstąpienie do szkoły lotniczej, komisja nie przyjęła go z powodu złego stanu zdrowia i nieodpowiednich warunków fizycznych. Chłopak tak się tem przejął, że postanowił odebrać sobie życie co też i wykonał w chwili, gdy nikogo nie było w domu. Przybyli domownicy zastali zastygłe zwłoki chłopca, wiszącego na drzwiach.

—o—

OD NASZYCH KORESPONDENTÓW

Z PILZNA.

(—) Staraniem org. A. H. H. „Akiba“, w Pilźnie urządzona została we własnym lokalu akademja antyhitlerowska, przy licznych udziałach młodzieży żydowskiej.

Po odśpiewaniu „Hatikwy“ zagał prez. L. K. tow. Kupferblum, poczem głos zabrał tow. Trześniawer, który referatem zobrazował stan obecnego żydostwa niemieckiego. Liczne pieśni hebrajskie dopełniły programu akademji.

Akademja ta zapoczątkowała szeroką akcję bojową.

A. H. H. „Akiba“ przy dość licznej frekwencji członków, ładnie się rozwija. Obecnie przystępuje do zorganizowania gduu chaluucowego.

Z GORLIC.

(—) Z inicjatywy organizacji A. H. H. „Akiba“ powstał w naszym mieście szeroki komitet dla akcji antyhitlerowskiej, złożony z przedstawicieli wszystkich organizacji i stowarzyszeń młodzieży żydowskiej. Komitet wyłonił ze siebie egzekutywę, na czele której stanął tow. Dr. Blech, kierownikami akcji są tow. Mgr. Ehrenreich, (II Hachjori) oraz D. Einhorn (Akiba) sekretarką tow. P. Zehnwirowna.

Egzekutywa przystąpiła do energicznej akcji, której inauguracją będzie wielki miting, przewidziany na dzień 5 listopada.

Spółczesność gorlicka żywa współpracą pomiędzy sławetnymi akcją powstałego komitetu

W przededniu konferencji londyńskiej

Przygotowania do konferencji londyńskiej, poświęconej pomocy dla Żydów niemieckich są w pełnym toku. Konferencja zostanie otwarta w dniu jutrzejszym a wezmą w niej udział największe organizacje żydowskie na świecie. „Hajnt“ ogłasza pogłoskę, że na stanowisko przewodniczącego konferencji zostanie wysunięta kandydatura prof. Weizmanna. Prof. Weizmann stanie także na czele Egzekutywy, którą konferencja wybierze. Gdyby wiadomość ta sprawdziła się, oznaczałoby to, że akcja pomocy ograniczyłaby się głównie do kolonizacji uchodźców niemieckich w Palestynie. O kandydaturze prof. Weizmanna mówi się już od dawna. Sam prof. Weizmann gotów jest przyjąć ten urząd, zwłaszcza, że otrzymał specjalny mandat z ramienia Egzekutywy sjonistycznej dla prowadzenia akcji pomocy dla Żydów niemieckich. Ponieważ zaś prof. Weizmann

cieszy się wielkim zaufaniem kół, które zwołały konferencję londyńską, należy spodziewać się, że jego kandydatura zostanie przyjęta.

Niewiadomo dotąd czy konferencja zajmie się wyłącznie akcją pomocy, czy też obejmie także zagadnienia polityczne. Istnieje tendencja, by spraw politycznych wogóle nie rozpatrywać, ponieważ sprawy te mogą wywołać tarcia wewnętrzne co mogłoby się niekorzystnie odbić na przebiegu konferencji. Gdyby jednakowoż znaleziono i w sprawach politycznych wspólną platformę, to akcją polityczną kierowałby także prof. Weizmann.

Konferencja londyńska będzie proklamowała wielką zbiórkę na rzecz Żydów niemieckich i zwróci się z apelem do wszystkich skupień żydowskich by wzięły udział w zjednoczonej akcji pomocy.

— Z TEATRU MIEJSKIEGO. Dzisiaj ukaże się na scenie teatru krakowskiego dawno niegrana opowieść sceniczną Jerzego Żuławskiego pt. „Eros i Psyche“ Sztuka ta dająca w szeregu barwnych scen, na tle muzyki i pieśni, obraz historyczny walki duszy z materją w różnych epokach i środowiskach, jest jedną z najgłośniejszych sztuk rodzimego repertuaru. Głównym przedmiotem zainteresowania artystycznego jest postać Psyche, którą w swoim czasie odtwarzały znakomite artystki: J. Mrozowska i I. Solska, a która obecnie kreuje Hanka Ordonówna. Postać Erosa odtwarza dyr. Osterwa, rolę Blaksa T. Burnatowicz. W innych rolach bierze udział pełny zespół artystyczny Widowskiego „Eros i Psyche“ powtórzone będzie w niedzielę wieczorem. W niedzielę popołudniu najnowsza komedia J. Devala „Stefek“. W poniedziałek popołudniu, na przedstawieniu dla młodzieży szkolnej, po cenach najniższych, komedia Al. Fredry „Śluby panińskie“.

(!) — WYSTĘPY MENACHEMA RUBINA W TEATRZE ŻYDOWSKIM Bocheńska 7. Dziś dwa przedstawienia o godz. 5.30 pop., ceny niższe i o 8.30 wiecz. Niesłabnącem powodzeniem cieszy się sztuka Szoloma Aleichema „200.000“ Walory artystyczne przedstawienia są nieprzeciętnej wartości.

— TEATR „BAGATELA“. Dalsze przedstawienia jubileuszowe „Królowej Przedmieścia“ dziś o godz. 8 wiecz. i jutro o godz. 4 pop i 8 wiecz. z udziałem autora w roli mecenasa Złotogórskiego. Bilety w kasie „Bagateli“ od godz. 10 rano w cenie od zł 3 do 1.

— Z TEATRU DOMU ŻOLNIERZA. Dzisiaj o godz. 7.30 „Małka Szwarzenkopf“, ciesząca się dużym powodzeniem i zainteresowaniem.

— I. WIECZÓR SYMFONICZNY ŻYD. TOW. MUZ. I STOW. „BNEJ BRITH“ odbędzie się dziś o godz. 8 wiecz. w sali „Bnej Brith“ przy ul. św. Gerludy 7, I. p. W programie Mozarta: Uwertury do „Figara“, „Don Juana“ i „Zaczarowanego Fletu“ oraz Symfonia Haftlerowska, w wykonaniu Filharmonji nowojorskiej pod Toscaninim, e-lektroakustycznym aparatem gramofonowym. Słowo wstępne: dr. Apte. Wstęp dla członków i wprowadzonych gości.

(!) — SALON WYSTAWOWY ZRZESZ. ŻYD. ART. MAL. i RZEŻB. ŻYD. DOM AKAD. Przemyska Nr. 3. Ostatnie dni wystawy zbiorowej Benjona Cukiermana, oraz wystawy rzeźb Mojżesza Schwannenfelda. Wystawy otwarte od godz. 11-ej przedpołudniem do godz. 4-ej pop. Ceny biletów wstępu niższe.

— YEICHI NIMURA, sławny tancerz japoński, stwarzający typ tańca niezmiernie oryginalny i rymujący, wystąpi dziś w sobotę 28 bm. w Starym Teatrze. Niezrównany artysta swymi ruchami przebiega całą skalę wrażeń od strachu aż do tajemniczości, a charakter tańca akcentuje wspaniałym kostiumem. W wieczorze: tym bierze udział również świetna tancerka amerykańska Lisan Kay, idealna partnerka Nimury.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO
Sobota 7.30 wiecz.: „Eros i Psyche“
Niedziela pop.: „Stefek“; 7.30 wiecz.: „Eros i Psyche“

KOMUNIKATY.

DZIS W SOBOTĘ

(:) Bnej Sjon (Uniwersytet Ludowy) Dietla 107 I. p. 3 pop. referat p. dra M. Mühlsteina z dziedziny literatury hebrajskiej, godz. 4 pop. referat tow. Izaka Sterna „Żydzi w Polsce“.

„Brith Hachohar Menorah“ Bocheńska 5 Zebranie członków z referatem tow. dr. J. Badera. Po referacie raport.

„Bar Kadimah“ 6.30 wiecz. dalszy ciąg referatu Br. Józefa Grünberga n. t. „Inkwizycja a hitlerizm“. Po referacie A. C. recepcyjne.

„Ceirej Mizrach“ Dietla 11. 2.30—3.30 pop. semi narjum Tnachu, godz. 4 pop. Mesibat Oneg Szabat z udziałem tow. Zinnermana, godz. 8 wiecz. herbata zapoznawcza z recytacjami, śpiewami i żywym dziennikiem. Goście mile widziani.

„Hachija“ Rynek Podgórski 2 3.30 pop. zebranie z referatem tow. A. Szermana, na temat „Hitlerizm a młodzież golusowa“.

Akad. Org. Sjon.- Socj. (Sarego 7. I. p.) 3-cia pop. zwyczajne walne zebranie.

— MERKAZ HACEIRIM (Krakowska 41) 3 pop. I lekcja Historji Sjonizmu (tow. dr. Besen), 5-ta pogadanka kwincy chaluucowej.

Stronnictwo Państwa Żydowskiego. Konstytuujące zebranie grupy krakowskiej g. 4 pop. w sali Przedświt Haszachar. Dietla 81. Zwolennicy proszeni są o przybycie.

Zw. Żyd. Abs. Szk. Ekon.- Handl. ul. Sarego 7. 6.30 repertorium z księgowości. Jutro (j. w niedzielę o godz. 4.15 ogólne zebranie dyskusyjne z referatem kol. M. Pufesla n. t. „Nasz program i obecny kierunek pracy“. Po zebraniu sekretariat przyjmuje zgłoszenia na koło ekonomji politycznej i na kurs angielskiego (elementarny).

Zw. Kult. Oświat. „Jawne“. Zwyczajne walne zgromadzenie godz. 8 wiecz. w lokalu Sebastjana 30.

Ak. Zrz. Sjonistów- Rewizi. „Bar Kochba“. Zawiadomiamy sie wszystkich członków, że dziś w sobotę 28 bm. odbędzie się zebranie członków o godz. 7.45 wiecz. w lokalu przy ul. Sebastjana 33. Na porządku dziennym sprawy bardzo ważne.

Walne zebranie Sekcji Lekkoatletycznej ZKS. Makkabi odbędzie się dziś w sobotę o godz. 3.30 pop. w lokalu klubowym ul. Jagiellońska 10.

(:) PATRIA—MAKKABI KOMB. Dziś w sobotę o godz. 2.30 pop. odbędzie się na boisku Makkabi interesujące zawody piłkarskie między doskonałym zespołem B-klasowym Patria a kombinowaną drużyną Makkabi.

TEATR ŻYDOWSKI (BOCHEŃSKA 7)

Sobota 5.30 pop. i 8.30 wiecz.: „200.000“
Niedziela 4 pop. i 8.30 wiecz.: „200.000“

TEATR „BAGATELA“

Sobota 8 wiecz.: „Królowa przedmieścia“
Niedziela 4 pop. i 8 wiecz.: „Królowa przedmieścia“

TEATR DOMU ŻOLNIERZA

Sobota: „Małka Szwarzenkopf“.

TEATR POLSKI W KATOWICACH

Sobota 3.30 pop.: „Zaklęta królowna“; 8 wiecz.: „Stefek“.
Niedziela 11 przedpoł.: „Zaklęta królowna“.
Teatr Polski z Katowic w Bytomiu (śl. Opolski)
Niedziela: „Odsiecz Wiednia“

PRZEGŁĄD GOSPODARCZY

Co się stało z kartelem cementowym?

(1) Po nadejściu pierwszych wiadomości o wyroku sądu kartelowego w procesie między kartelem cementowym a decyzją ministra Handlu i Przemysłu w sprawie zawieszenia działalności tegoż — zapanowała pewnego rodzaju dezorientacja. Z jednej strony został kartel rozwiązany, z drugiej strony została jednak organizacja tegoż w formie biura kartelowego i w formie szeregu umów międzyfabrycznych utrzymana w mocy. Ta, zdawałoby się na pierwszy rzut oka, sytuacja zgodziła niewyraźna staje się jednak zupełnie jasną, skoro podciągnąć pod samo brzmienie orzeczeń sądu kartelowego tło, na którym rzecz się rozgrywa. Trzeba uwzględnić właśnie złożoność dzisiejszych form ustrojowo organizacyjnych gospodarstwa kapitalistycznego. Kartel wielko-przemysłowy dziś bynajmniej nie odpowiada schematycznym receptom, które figurują na odnośnych stronnicach podręczn. ekonomiczn. W miejsce przewidywanego we wykładzie ekonomii kartelu sprzedaży, kartelu produkcji (jako stopień wyższy) i kartelu kumulującego rozdział produkcji z agendami sprzedaży i wspólnym podłożem finansowym (jako szczytowa najwyższego) powstaje w życiu biuro agencyjne, spełniające skromną rolę komiwojażera pewnej skartelizowanej branży. I co właśnie najdziwniejsze, to biuro, wykupujące patent przemysłowy kategorii II B tj. patent agenta handlowego, jest szczytową konstrukcją tworu kartelowego. Poza plecami takiego biura bowiem, które z reguły przybiera charakter spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, następuje porozumienie w dziedzinie produkcji pomiędzy poszczególnymi wytwórcami, a to drogą odpłaty za postojowe. Indemnizacji (odszkodowania za brak zatrudnienia) nie wypłaca jednak kartel fabrykom zatrzymanym w produkcji, lecz wypłaca ją poszczególnym fabrykom i to kapitałowo silniejszej, poszczególnym fabrykom kapitałowo słabszym. W łonie fabryk następuje prosto handel kontyngentami produkcyjnymi. Fabryka modernistyczniej urządzona, a więc produkująca taniej odkupuje kontyngent od fabryki drożej pracującej, ponieważ wypłacenie jej zysku, pozostawia jeszcze nadwyżkę zysku fabryce lepiej urządzonej. Cementownie mające pięce rotacyjnie wykupują kontyngent od cementowni mających pięce szachtowe, tj. staromodne. Na temsamym podłożu następuje wzajemne kredytowanie ze strony fabryk silniejszych fabrykom słabszym, następuje droga zadłużenia się jednych fabryk u drugich, pewnego rodzaju zlanie się interesów finansowych, czyli tzw. „Wspólnota interesów“.

W tym całym jednak skomplikowanym procesie układania się kształtów pewnych skartelizowanych gałęzi produkcji nie odgrywa biuro kartelowe, firmujące na zewnątrz, zgoda żadnej roli. Tak było również i w wypadku kartelu cementowego. Tej okoliczności też właśnie przypisać należy, zdawałoby się na pierwszy rzut oka, niezupełnie jasny, wyrok sądu kartelowego w procesie z „Centrocementem“. Sąd kartelowy nie rozwiązał spółki „Centrocement“, ponieważ statut tej spółki nie zawiera żadnych postanowień kartelowych, względnie, ponieważ spółka ta w myśl powyżej podanej interpretacji w sensie ogólnym, nie była w roli swej nikim innym, jak tylko agentem handlowym, względnie komiwojażerem skartelizowanego przemysłu cementowego, a podstawy samego kartelu tkwiły w zaleceniach udzielanych spółce „Centrocement“ przez poszczególne fabryki w poszczególnych umowach komisowych. Stąd staje się zrozumiałe, że jednak Sąd Kartelowy idąc po linii wywodów ministra Przemysłu i Handlu, tj. j. chce przeciwdziałać działalności kartelu, rozwiązał umowę zawartą pomiędzy fabrykami Firley S. A., Gólszowską fabryką Portland Cementu S. A., Łazy S. A., Rudnik S. A. Zakłady „Solway“ w Polsce, Szczakowa, Wejherowo S. A., Wiek, Wołyń,

Wrzosowa, Wysoka, a firmę „Centrocement“. Jakoteż i jedenaście innych umów ustalających wzajemnie pomiędzy fabrykami odszkodowania za postój czyli będących wynikiem „handlu kontyngentami“. Natomiast również w myśli powyższego wyjaśnienia nie mógł sąd kartelowy rozwiązać „wspólnoty interesów“, które są kontraktami pomiędzy wierzycielem a dłużnikiem i stanowią wynik finansowych transakcyj, których unieważnienie nie jest możliwym do pomyślenia bez obrażania zasad praw własności.

Powyższy obraz nie byłby kompletny, gdyby jeszcze nie uzupełniono go szczegółem co do umów międzynarodowych, w których fabryki polskiego kartelu cementowego biorą udział. Otóż jest właściwością prawieże powszechną przemysłów skartelizowanych, iż zawierają „pakt o nieagresji“ z przemysłami tej samej branży innych krajów. Nie ulega wątpliwości, że umowy takie są w najwyższym stopniu szkodliwe dla interesów bilansu handlowego jednego kraju na rzecz krajów innych.

Stopa dyskontowa banków prywatnych

(—) W „N. Przegl.“ czytamy:

Ze sfer bankowych informują, iż obniżenie stopy dyskontowej Banku Polskiego z 6 na 5 proc. nie może mieć wpływu na obniżenie stawki procentowej, pobieranej przez banki prywatne od udzielonych kredytów. Stawka ta wynosi obecnie 9,5 proc. Dla banków prywatnych miażdżąca jest w tej mierze stopa procentowa, płacona przez P. K. O. od wkładów. P. K. O. płaci obecnie 5 proc. od wkładów, chociaż noszą one charakter awistowy. Od wkładów tego rodzaju płać obecnie banki prywatne tylko 4,25 proc., a dopiero przy wkładach za terminowym wypowiedzeniem stosują stawkę wyższą.

Koła bankowe są zdania, iż obniżenie stopy procentowej przez P. K. O. musiałoby spowodować obniżenie stawek procentowych w bankach prywatnych, które normują procenty nie tyle stawką dyskontową Banku Polskiego, ile stopą procentową P. K. O. W kołach poinformowanych słychać, iż jeśli obniżka stopy dyskontowej Banku Polskiego pociągnąć ma za sobą potanień kredytów w Polsce, musi nastąpić również obniżenie stawki procentowej od wkładów, płaconej przez P. K. O. i inne instytucje oszczędnościowe.

Prawo o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością

(—) Na ostatnim posiedzeniu Rada Ministrów uchwaliła projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z mocą ustawy o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Zasadnicze postanowienia projektu tego rozporządzenia, nowelizującego dotychczasowe przepisy prawne, przedstawiają się następująco:

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością można zawierać w celach gospodarczych, o ile ustawy nie zawierają ograniczeń. Spółka taka jest osobą prawną i spółką handlową. Spółnicy nie odpowiadają osobiście za zobowiązania spółki.

Kapitał zakładowy dzieli się na udziały o równej lub nierównej wysokości. Umowa spółki postanowi, czy spółnik może mieć tylko czy większą ilość udziałów. Jeżeli spółnik może mieć większą ilość udziałów, wówczas wszystkie udziały w kapitale zakładowym powinny być równe i są niepodzielne. Kapitał zakładowy powinien wynosić przynajmniej dziesięć tysięcy złotych. Wysokość udziału nie może być mniejsza niż pięćset złotych.

Do powstania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością potrzeba: 1) zawarcia umowy spółki w formie aktu notarialnego, 2) wniesienia całego kapitału zakładowego, 3) ustanowienia władz spółki, 4) wpisu do rejestru handlowego. Spółka

Wedle zdania niektórych krytyków działalności kartelu cementowego w Polsce, wypadek taki i w odniesieniu do umów międzynarodowych polskiego przemysłu cementowego zachodzi. Sąd Kartelowy umów tych jednak nie rozwiązał. Zdaniem prawników dlatego, że w danym wypadku mógłby tylko polski partner umowy międzynarodowej podlegać orzeczeniu wyroku, natomiast partner zagraniczny mógłby się uważać za niezobowiązanego do podporządkowania się wyrokowi temu.

W rezultacie więc kartel cementowy w Polsce faktycznie nie istnieje, natomiast istnieje biuro, które było dotychczas wykonawcą funkcji kartelowych, tj.: „Centrocement“. „Centrocement“ nie może jednak dziś wykonywać czynności kartelowych, gdyż umowy kartelowe zostały unieważnione, natomiast mógłby na wypadek zawarcia nowych, różnych od dotychczasowych umów kartelowych w przemyśle cementowym, stać się swoistem instrumentem działania kartelu cementowego w Polsce. Walka konkurencyjna, jak rozgorzała jednak pomiędzy poszczególnymi fabrykami cementu, a głównie unieważnienie umów indemnizacyjnych (zniesienie odszkodowań za postojowe) pozwala przypuszczać, że w krótkim czasie do uruchomienia kartelu cementowego nie dojdzie.

(Bgr.)

nabywa osobowość prawną przez zarejestrowanie. W spółkach, w których kapitał zakładowy przewyższa kwotę 250 000 zł., a spółników jest więcej niż pięćdziesiąt, musi być ustanowiona rada nadzorcza lub komisja rewizyjna.

Projekt przewiduje dwie formy łączenia się spółek z ograniczoną odpowiedzialnością: 1) przeniesienia całego majątku spółki na inną spółkę, 2) zawiazanie nowej spółki. Przekształcenie spółki akcyjnej na spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością nie powoduje żadnych zmian w jej stosunku do osób trzecich.

Omawiane prawo ma wejść w życie z dniem 1. stycznia 1934 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego, gdzie ma nabrać mocy obowiązującej dopiero po wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego.

Groźba zamknięcia kilku tysięcy piekarni

(—) Jak informuje prasa warszawska, Ministerstwo opieki społecznej opracowuje projekt nowelizacji ustawy o mechanizacji piekarni. Przedstawiciele zainteresowanych organizacji rzemieślniczych przedłożyli ministerstwu swoje wnioski, wysuwając przede wszystkim postulat, aby zasada mechanizacji w stosunku do istniejących piekarni przed wejściem w życie rozporządzenia, była odsunięta na dłuższy okres czasu do chwili poprawy koniunktury gospodarczej.

Również winny być zmienione przepisy co do wysokości pomieszczeń, ilości ubikacji etc., gdyż w obecnej chwili rzemieślnicy nie są w stanie czynić żadnych nowych inwestycji, a ściśle stosowanie rozporządzenia doprowadziłoby do likwidacji kilku tysięcy piekarni na terenie całej Rzplitej.

Wysunięto też sprawę suteryn; pogląd na nie zmienił się ostatnio w związku z zarządzaniami ochronnymi przed wojną lotniczo-gazową tembardziej, że nowe wynalazki z dziedziny wentylacji i oświetlenia w zupełności pozwalają na urządzenie suteryn tak, aby odpowiadały one wszystkim warunkom higieny.

Omawiany projekt nowelizacji uzgadniany jest przez poszczególne ministerstwa.

Zmiany w ubezpieczeniu pracowników umysłowych

(—) Rada Ministrów uchwaliła ostatnio projekt rozporządzenia Prezydenta R. P. o zmianie ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Dobrowolnie będą mogli się ubezpieczać w ZUPU obywatele polscy, pracujący zagranicą, oraz niektóre osoby, nie podlegające obowiązkowi ubezpieczenia, a pracujący w kraju, jak na przykład, nauczyciele, udzielający lekcji w domu itp. Emeryci państwowi, pracujący w przedsiębior-

stwach prywatnych, poddani będą obowiązkowi ubezpieczenia.

Pracownicy instytucji publicznych będą zwolnieni od obowiązku ubezpieczenia tylko wówczas, jeżeli uzyskają prawa do świadczeń nie mniejszych, niż w ZUPU i najdalej w ciągu roku od rozpoczęcia pracy objęli zostaną statutem emerytalnym.

Prawo dowolnego kontynuowania ubezpieczenia znacznie ułatwiono przez obniżenie składek.

Natomiast wprowadzono pewne obniżki i ograniczenia świadczeń. Tak, na przykład, ubezpieczeni, którzy przekroczyli 65 lat życia i nadal pracują, nie będą mieli po pięciu latach ubezpieczenia prawa do renty, które nabędą dopiero po 30 latach ubezpieczenia. Jeżeli przestaną pracować, to oczywiście prawo do renty uzyskają.

Dalej wybitnie zmniejszono jednorazowe odprawy na wypadek inwalidztwa lub śmierci, które w zależności od okresu ubezpieczenia, wynosić będą najmniej jednomiesięczną, a najwyżej 10-miesięczną płacę (dotychczas roczną płacę).

ILUSTROWANE WYJAŚNIENIA DO NOWEJ TARYFY CELNEJ.

(—) Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie zawiadamia zainteresowanych, że w biurze Izby (ul. Długa 1. I. p.) oraz w biurze Urzędu Celnego przy ul. Kamiennej 12. nabywać mogą Wyjaśnienia do nowej Taryfy Celnej, stanowiące skróty wykładów na Kursach celnych, zorganizowanych przez Ministerstwo Skarbu.

Wyjaśnienia te są ilustrowane i ukazują się będą zeszytami, obejmującymi grupy wzgl. działy taryfy celnej.

Obecnie ukazał się I. zeszyt Wyjaśnień, obejmujący działy „Metale i wyroby z nich, maszyn i aparaty, sprzęt elektrotechniczny oraz środki transportowe”. Cena zeszytu I. wynosi 2 zł 70 gr.

NADESLANE CZASOPISMA

„Palestyna i Bliski Wschód“

(—) Ukazał się już 10 (14) numer miesięcznika „Palestyna i Bliski Wschód”, organu Polsko-Palestyńskiej Izby Handlowej. Ostatni zeszyt zawiera bogaty dział informacyjny, ciekawą kronikę oraz następujące artykuły na tematy aktualne:

B. Ołomuński — O zmianę kursu w imporcie Palestyny, B. E. Rajnfeld — Sprawa Kolonizacji Żydowskiej i Reformy Rolnej w Palestynie, J. Shiffman — Przemysł Budowlany w Palestynie, Dr. A. Marcus — Organizacja Kapitału Przemysłowego w Palestynie, E. Madanes — Nowa Ustawa Muncypalna w Palestynie, L. Cur-Arje — Przegląd Sytuacji Rynkowej Turcji, w m. Arabsko-Żydowski Układ z r. 1919, Listy z Palestyny: Pierwsza Podróż „Polonia” do Palestyny Komunikaty Polsko-Palestyńskiej Izby Handlowej.

W działach stałych znajdujemy kronikę Palestyny (polityka, administracja publiczna, rolnictwo, przemysł, ruch budowlany, handel, Targi Lewantynskie, finanse i bankowość, komunikacja, praca, imigracja, miasto), Egiptu, Syrii, Turcji, Iraku, Persji, Transjordanji i Arabji, statystyki handlu zagranicznego Polski z krajami Bliskiego Wschodu, wywozu rnr. na Bliski Wschód, handlu zagranicznego Palestyny i Turcji, oraz w rubryce spraw celnych i transportowych: rozporządzenie o obrocie towarowym w wolnych strefach Syrii i Libanu.

Numer do nabycia w administracji miesięcznika, Warszawa, Fredry 10, w księgarniach oraz u „Praców zaufania” Izby: w Bielsku (dr. O. Sternhell — Kazimierza W. 10), w Częstochowie (I. Czerstowski — Berka Joselewicza 11a), w Katowicach (dr. Leon Schiller — Marjańska 2), i w Wilnie (inż. A. Spiro — Mickiewicza 31).

(—) SZTUKI PIĘKNE. Zeszyt 8-my i 9-ty Rocznika IX (sierpień-wrzesień 1933) wyszedł z druku. Treść następująca: 1) Malarze polscy w Paryżu, napisał Zygmunt St. Klingsland; 2) Francis Boucher i wystawa jego dzieł w Paryżu, napisał Karol Sterling. Zeszyt ten zawiera 32 rotogravjurne z dzieł artystów polskich w Paryżu, od Olgi Boznańskiej poczynając aż do najmłodszych, tudzież szereg doskonałych rotogravjurne z dzieł Franciszka Boucher.

Poza kroniką artystyczną, jak zawsze bardzo ciekawą, zwraca uwagę nowa rubryka pt. Uwagi, w której poruszona jest sprawa dzisiaj w życiu naszym artystycznym bardzo ważna i bardzo dyskutowana, a to zagadnienie sztuki polskiej do Paryża.

Podwójny ten zeszyt do nabycia w cenie 10 zł. we wszystkich księgarniach tudzież w Administracji „Sztuki Pięknych”, Kraków, ul. Józefa Piłsudskiego 19a.

MAKKABI—WISŁA (Liga PZPN)

(:) W nadchodzącą niedzielę, dnia 29 bm. odbędą się na boisku Wisły o godz. 2.30 pop. zawody piłkarskie towarzyskie Makkabi—Wisła. Makkabi znajduje się obecnie w świetnej formie, czego najlepszym dowodem jest ostatnie jej zwycięstwo nad finalistą walk o wejście do ligi, Polonią w Warszawie i występuje do tych zawodów w pełnym składzie. Z drugiej strony Wisła, doceniając ważność spotkania wystawia kompletny skład ligowej drużyny. Spodziewać się zatem należy niezwykle emocjonującego meczu. Ceny biletów bardzo niskie.

(:) ZWYCZAJNE DOROCZNE ZEBRANIE SEKCJI BOKSERSKIEJ ZKS „MAKKABI“, KRAKÓW. odbytem w dniu 20 bm. po uchwaleniu absolutorium ustępującemu Zarządowi wybrało przez aklamację nowy Zarząd w następującym składzie: prezes: inż. Adolf Siódma, kierownik: Juliusz Apsel, sekretarz: Ludwik Fürst, członkowie zarządu: Reichman i Rubinowski. Sekcja wykazuje bardzo żywą działalność, skupiając przeszło 50-ciu zawodników, którzy pod kierunkiem zawodowego trenera p. Stellmacha trenuje 3 razy tygodniowo w sali gimnastycznej Hebrajskiego Gimnazjum, przy ul. Brzozowej w poniedziałki, środy i piątki od 8—9 wiecz. Wpisy nowych członków bez opłat sekcyjnych przyjmuje się podczas treningów.

MIĘDZYNARODOWE PROJEKTY POLSKIEGO HOKEJA.

(—) W związku ze zbliżającym się sezonem hokeja lodowego, przygotowywany jest obecnie kalendarzyk zawodów międzynarodowych. Poza turniejami w Zakopanem (Boże Narodzenie) i Krynicy (Nowy Rok) odbędą się liczne międzynarodowe spotkania na lodowisku sztucznym w Katowicach, oraz na torach Warszawy i Lwowa. Najbliższy kontakt utrzymywany będzie z zespołami Czechosłowacji, Austrii, Węgier i Rumunii. Nadto istnieje projekt sprowadzenia drużyny kanadyjskiej. Drużyna polska weźmie także udział w mistrzostwach świata z początkiem lutego w Medjolanie.

AUSTRIA OTRZYMA KOMISARZA SPORTOWEGO?

(—) Podobnie jak we Włoszech i Niemczech, w austriackich kołach rządowych noszą się z zamiarem ustalenia dla sportu specjalnego komisarza sportowego, któremu podlegałyby wszystkie organizacje sportowe Austrii. W ten sposób ma się upaństwowić sport, który dotychczas był bez wyraźniejszego oblicza politycznego.

Na komisarza Austrii wysuwany jest jeden z najlepszych jeźdźców hipicznych, osoba również dobrze znana w kołach sportów zimowych.

WĘGIER SZABO PRZESZEDŁ NA PROFESJONALIZM.

(—) Jak donoszą z Budapesztu, nakłony biegacz węgierski, Szabo, zdecydował się przejść na profesjonalizm i wstąpić do klubu Ladoumgeua. Ostatnim startem Szabo w barwach amatorskich był niedzielny bieg w Sztokholmie na 1 milę (1609 mtr.) przeciwko Szwedowi Ny. Bieg wygrał Szabo w czasie 4:16,6.

11,000 ZŁ. ZYSKU PRZYNIÓSŁ MECZ POLSKA—CZECHOSŁOWACJA.

(—) Mecz piłkarski Polska—Czechosłowacja na Florym, jak wiadomo ustanowiony był rekord publiczności, dał czystego zysku około 11 tysięcy złotych. Wpływ brutto ze sprzedaży biletów wyniósł 27 tys. zł. Z sumy tej drużyna czeska zainkasowała 6 tysięcy złotych, a sędziowie zagraniczni 2 tysiące zł. Reszta wydatków poszła na koszty organizacyjne i różne podatki potrącenia. Wynosi to około 8 tysięcy złotych.

SOBOTA, 29 PAŹDZIERNIKA.

(—) Kraków (312,8) 7—3 Audycja poranna. 11,30 Przegląd prasy, wiadomości eksportowe, komunikat Min. Opieki Społecznej. 11,50 Wiadomości bieżące, 11,57 Sygnał czasu, hejnał. 12,05—13 Płyty. W przerwie: dziennik południowy, wiadomości meteorologiczne. 15,30 Wiadomości gospodarcze. 15,40 Płyty. 15,55 Komunikaty harcerskie. 16 Audycja dla chorych. 16,40 Kurs średni języka francuskiego. 16,55 Koncert popularny. dyr. Ozimński. 17,50 Wiadomości ogrodnicze, 18 Fragment nabo-

KĄCIK MODY.

Moda jesienna

— Jednolitość kreacji i wysoko sięgająca linja wycięcia — oto zasadnicze cechy tegorocznej mody jesienniej. Tyle się o tem pisze i rozprawia, tyle wyraża chwał, a jednak nie przeszkadza to ośniewać bogactwem pomysłów w nibyto skromnej kreacji. Istnieje tysiące sposobów, które sprawiają, że zamiast oczekiwanej monotonii, widzimy oszałamiające wprost bogactwem efektów eksponaty w magazynach. Rozumie się, że aby to umieć uwidocznić, trzeba rzetelnego artysty. Barwa i tkanina wtedy dopiero radują nasze oczy, kiedy występują jak dobrze pomysłana i harmonijnie wykonana kompozycja. Przyzwyczailiśmy się już tak bardzo do nieoczekiwanych efektów kontrastowych, że smak nasz zmanierował się i pozbawiona kontrastów całość zdaje się nam być monotonna. Ale czy to słuszne? Czy tak jest w istocie? Weźmy angielski kostium podróży z miękkiej puszystej angory w zielono-bronzo-woj kolorze, podbitą zieloną podszeawką, dodajmy do niego brązowy sweter ręcznie dziany z szalowym kołnierzem z zielonej lekkiej krepki wełnianej, uzupełnijmy tę całość brązowym paskiem skórzanym, takimiż rękawiczkami, torbą i półbutkami, czyż nie otrzymamy przy filcowym zielonym kapeluszu tyrolskim harmonijnej i dalekiej od wszelkiej monotonii całości? A czy nie pieści oka kostium z najmodniejszego obecnie ciemnoszarego sukna w kolorze surowego żelaza z szerokimi rewersami przy bordo bluzce z matowej krepki, zawiązanej pod szyję czarno-białą kokardą z bordo kołpakiem frygijskim ręcznie dzianym? A drogo-cenna lama, czy niedosć ożywi nasze suknie popołudniowe?

Co może być piękniejszego i śmielszego od tak wyszukanych kontrastów, jak łączenie rzeczy błyszczących z matowymi, surowych i chłodnych z miękkimi, ciepłymi? Co można zarzucić sukni w kolorze „mure sauvage” ażurowej na ramionach, przybranej ażurowym kołnierzykiem, która ma za całe przybranie białe fioletową kokardę aksamitną, takież pasek i różowy blask ciała poprzez aże na ramionach? Czasem futrzana kamizelka z płaskiego futra ożywi monotonię, tworząc piękny kontrast ze świeżością delikatnej twarzy, ale najwyższe uznanie należy się temu, kto wprowadził modę noszenia jesienią staroświeckich białych żabotów, riasz, kołnierzy i mankietów.

Ciemna suknia spacerowa, której cały szyk stanowił piękny krój, dobra była na ulicę, ale każdy przyzna, że to, co dobre było do noszenia w mieście, nie nadaje się w mieszkaniu. Trochę białego koloru, w którym każdemu jest do twarzy, napewno nie nie zawadzi.

Celine.

żeństwa z Wawelu, 18,35 Płyty, 19,05 „Co słychać w świecie?” — dr. J. Reguła, 19,20 Rozmaitości, 19,25 Poemat C. K. Norwida, 19,45 Dziennik wieczorny, 20 Uroczysty koncert pośw. muzyce czeskiej, dyr. Jirak, koncert poprzedzi prelekcja o muzyce czeskiej Fr. Brzezińskiego. W przerwie: Skrzynka pocztowo-techniczna w opr. W. Frenkla, 22 Wiadomości sportowe, 22,15 Koncert pośw. muzyce polskiej, wyk.: St. Argasińska (śpiew), I. Dubiska (skrz.), J. Lefeld (akomp.), 23 Wiadomości meteorologiczne i policyjne, 23,05 „Kukułka wileńska” (kabaret).

Warszawa (1411,8) 7—19,05 p. Kraków, 19,05 Rozmaitości, 19,25—24 p. Kraków

Katowice (408,7) 7—16,55 p. Kraków, 16,55 Skrzynka pocztowa Cioci Heli dla dzieci, 17,20—19,05 p. Kraków, 19,05 Rozmaitości, 19,10 „Z wędką na sumę” — St. Gąlarski, 19,25—24 p. Kraków.

Lwów (380,7) 7—13,05 p. Kraków, 19,05 „Edward Jelinek, najwybitniejszy polonofil czeski” — dr. Wisłocki, 19,20 Płyty, 19,25—24 p. Kraków.

Rzym (441,2) 12,30, 17,15 Koncerty, 20,45 „Pinotta” i „Rycerskość wieśniacza”, dwie opery Mascagni’ego pod dyr. kompozytora

Praga (488,6) 12,15, 16,30 Muzyka wojskowa, 18 Koncert chóru. 18,30 „Złota Praga”, transm. z „Uralji”. 19 Festiwal słow. Sokolów (hymny, przemówienia), 20,05 Koncert symfoniczny Filharm. Czeskiej pod dyr. O. Jeremiasza (Smetana), 22,15 Słuchowisko.

Wiedeń (517,2) 12 Koncert popularny, 15,40 Chór 19 Muzyka operowa. 20,20 „Der Kompanion”. komedia Adolfa L’Arrnoge, 22,50 Muzyka taneczna.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

(—) G. O., TARNÓW: Biuro Palestyńskie, Kraków, ul. Dietla 107, czynne codziennie z wyjątkiem sobót od 9 rano do 2 popoł.

DZIŚ, w sobotę od godz. 5-tej pop. do 8-mej wieczór

IV. CZARNA KAWA W „ROMIE“

z programem kabaretowym i dancingiem na rzecz
Ezry Chalucowej.

PAZDZIERNIK

28

SOBOTA

8 Cheszwan 5694

Wschód
słońca
6 m. 06

Zachód
słońca
16 m. 09

Wielka Akademia Palestyńska z udziałem Prez. Sokołowa

(!) Staraniem Komitetu „Mifal Arlosorow“ odbędzie się we wtorek dnia 31 bm. o godz. 8 wiecz. w dużej sali Starego Teatru,

Wielka Akademia Palestyńska,

na której Prezydent Światowej Organizacji Sjonistycznej

NACHUM SOKOŁOW

przemówi na temat

Żydostwo a Palestyna.

Bilety w cenie zł. 3, 2 i 1 (łącznie z garderobą i podatkami) nabyć można w Kasie Starego Teatru, w Organizacji Sjonistycznej Dietla 107, oraz w Spółdzielczym Banku Kredytowym, Stradom 13.

Ze względu na olbrzymie zainteresowanie, wskazane jest wcześniejsze zaopatrzenie się w bilety wstępu.

Piętnasta rocznica oswobodzenia Krakowa

(!) Program Święta P. O. W. — połączonego z 15-tą rocznicą oswobodzenia Krakowa przedstawia się następująco: 30 b. m. o godz. 6-ej wieczór zbiórka Peowiaków i pokrewnych organizacji przed odwachem w Rynku głównym. O godz. 7-ej wiecz. capstrzyk orkiestr i pochód po ulicach Krakowa. 31 b. m., pobudka orkiestr o godz. 7-ej rano, nabożeństwo w kościele Marjackim o godz. 9-ej rano, o godz. 10-ej rano poświęcenie sztandaru i odebranie tegoż z rąk Komitetu Obywatelskiego, o godzinie 11-ej rano defilada Związku P. O. W. i Organizacji pokrewnych przed przedstawicielami Władz, o godz. 11-ej miłut 30 Akademia peowiacka.

Wjazd na Wawel

Wlokąca się od szeregu lat sprawa odpowiedniego urządzenia wjazdu na Wawel doczekała się narazie pomyślnego rozwiązania dzięki interwencji prezydenta m. dr. M. Kaplickiego, który uzyskał z Funduszu Pracy zasiłek narazie w wysokości 50.000 zł. na uporządkowanie placu pod Wawelem od strony klasztoru OO. Bernardynów i wykształcenie wjazdu na Zamek królewski.

Dotychczasowy stan stoków zwłaszcza od strony placu Bernardyńskiego pozostaje niemal w zupełnym zaniedbaniu i razi przede wszystkim z uwagi na wielkie znaczenie wzgórza ukoronowanego Zamkiem królewskim i Katedrą.

W odrodzonej Polsce, Wawel, z bezcennymi skarbami sławnej kultury ubiegłych wieków, jedna z siedzib Głowy Państwa stanowi dziś jedyny w swoim rodzaju klejnot wśród zabytków narodowych.

Za każdym pobytem Pana Prezydenta Wawel ożywia się tłumami elity społeczeństwa polskiego i szeregiem wybitnych osobistości obcych narodowości, pozatem stanowi kapitalny obiekt dla tysięcy turystów zwiedzających Kraków.

Skoro stać nas było za rozpoczęcie i kontynuowanie wielkiego dzieła odbudowy komnat królewskich, świadczących o dawnej świetności Zamku, to również jest naszym obowiązkiem iżąć do odbudowy zewnętrznego otoczenia sławnej siedziby

Akt oskarżenia

zostanie Maliszem w dniu dzisiejszym doręczony

(!) (rg) W dniu wczorajszym zostały ukończone prace, prowadzone w prokuraturze krakowskiej pod kierownictwem prokuratora dra Lewickiego, na wygotowaniu aktu oskarżenia przeciw Janowi i Marii Maliszom.

W dniu dzisiejszym akt oskarżenia Maliszów zostanie przesłany z prokuratury do sekretariatu Sądu Okręgowego Karnego, gdzie zostanie doręczony

ny Maliszom. Po doręczeniu aktu oskarżenia obrońcy spotkają się z oskarżonymi.

Jak się dowiadujemy, wezwiała prokuratura 35 świadków na rozprawę. Wnioski obrony co do świadków odwodowych muszą wpłynąć do 24 godzin od chwili doręczenia Maliszom aktu oskarżenia.

Kasjerka-defraudantka zgłosiła się do sędziego śledczego

(!) (rg) Przed kilku dniami donosiliśmy o ucieczce kasjerki kinoteatru „Sztuka“ w Krakowie, Janiny Pachłówny, która zdefraudowała 7.000 zł. zbiegła w niewiadomym kierunku. Za zbiegłą rozesłano listy gończe, a równocześnie władze policyjne prowadziły dochodzenia we wszystkich kierunkach.

W czasie rewizji u narzeczonego Pachłówny znaleziono list od niej, wysłany z Częstochowy. Tam więc skierowano poszukiwania, nie dały one jednak rezultatu, gdyż w międzyczasie Pachłówna wyjechała z Częstochowy w niewiadomym kierunku.

W dniu wczorajszym zaszedł sensacyjny zwrot w tej sprawie. Oto do budynku sądowego w Krakowie przybyła wczoraj Pachłówna w towarzystwie swego obrońcy adw. dr. Webersa. Pachłówna udała się do biura sędziego śledczego dr. Merunowicza. Została ona tutaj przesłuchana. Przyznała się do popełnienia defraudacji. Podaje, iż pieniądze zużyła na pokrycie długów.

Po przesłuchaniu, oraz podpisaniu zobowiązania iż nie wydale się z Krakowa bez zezwolenia władz śledczych, Pachłówna została zwolniona.

Jakie rozprawy odbędą się w kadencji listopadowej?

(!) (rg) Jak się dowiadujemy, nastąpił już podział rozpraw na najbliższą kadencję, która rozpocznie się w dniu 6 listopada b. r. W kadencji tej odbędą się następujące rozprawy: 6-go: Chaim Majerczyk — komunizm, 7-go: Jan Srokosz — rabunek, 8-go i 9-go Marjan Krzyworska i towa-

rzysze — rabunek, 10-go: Władysław Musiał — rabunek, 13-go i 14-go: Dr. Pufes Maurycy — komunizm, 15-go, 16-go i 17-go: Franciszek Stolarczyk i towarzysze — komunizm, 18-go: Marjan Szczepański — rabunek, 20-go, 21-go i 22-go Jan Kostecki — rabunek.

Dyr. Salomon Spitzer

tłumacz przysięgły

mieszka: ul. Urzędnicza 26, p. I.

królów polskich, a przenewsystkiem do urządzenia takiego wjazdu na Wawel, któryby odpowiadał tak historii, jak i współczesności naszego życia publicznego.

Narazie objęto kosztorysem robót urządzenie wjazdu na Wawel, pod którym rozumie się cały plac Bernardyński z przyległą ulicą Stradom i Bernardyńską oraz właściwą drogą wjazdową na stok wzgórza wawelskiego od przedłużonej ul. św. Idziego do bramy zamykającej stare mury obronne Wawelu. Na tym ołszarze projektuje się przede wszystkim skanalizowanie torów jezdnych i ich odwodnienie, następnie wykształcenie torów jezdnych i ich zabrukowanie kostką bazaltową, oddzielenie krawężnikami pozostałych powierzchni i pokrycie ich mozaiką chodnikową.

Koszt tych robót oblicza Budownictwo m. na kwotę 185.000 zł. O ileby zatem prezydent m. nie zdołał uzyskać dalszych zasiłków na wykończenie robót, które zasadniczo powinny być wykonane równocześnie jako stanowiące integralną całość, to wówczas musiałoby się z konieczności opuszczyć uporządkowanie przyległej części ul. Bernardyńskiej i zabrukowanie powierzchni zdobnych placu Bernardyńskiego.

Szczegóły nowego rozkładu lotów

(!) Według nowego rozkładu lotów, który wchodzi w życie z dniem 1 listopada r. b., samoloty odlatywać będą z Warszawy: do Lwowa codziennie (nie wyłączając niedziel) o godz. 11.45, przylot do Lwowa o 14.05; do Krakowa codziennie (nie wyłączając niedziel) o 8.30, przylot do Krakowa o 10.20; do Gdańska we wtorki, czwartki i soboty o 13-ej, przylot o 15-ej; do Poznania w poniedziałki, środy i piątki o 12.40, przylot o 14.50.

Z Krakowa do Katowic samoloty odlatywać będą w poniedziałki, środy i piątki o 13.10, przylot 13.50. Z Krakowa do Brukseli i Wiednia przedłużenie linii Warszawa—Kraków w poniedziałki, środy i piątki o 10.50. Ze Lwowa do Czerniowca i Bukaresztu (przedłużenie linii Warszawa—Lwów) sa-

moloty odlatywać będą tylko w poniedziałki o godzinie 9.15.

Film z działalności Straży Pożarnej

(!) Dla propagandy organizowania ochotniczych straży pożarnych po wsiach i miasteczkach, oraz dla racjonalnego szkolenia tych straży, zostaje w tych dniach nakręcony film z życia i działalności miejskiej straży pożarnej król stoł m. Krakowa. Nakręcono dwie części filmu, z których pierwsza odnosi się do życia straży w koszarach, a więc ćwiczenia straży, alarm garażowania taboru, inwentrza i t. d., druga natomiast przedstawia próbę alarmu straży ogniowej i wyjazd jej na Rynek. W dniu wczorajszym odbył się pokaz gaszenia pożaru w Barbakanie. Gaszenie pożaru w budynkach zabytkowych wymaga specjalnej taktyki, albowiem poza walką z żywiołem, chodzi w takim wypadku o oszczędzanie zabytku przy samej akcji ratunkowej. Oparcie filmu o życie i działalność straży pożarnej krakowskiej świadczy chlubnie o sprawności tej straży. Film ten będzie pokazem należytej organizacji walki z ogniem.

—o—

— DZIŚ NOCNY DYŻUR APTEK: Rynek A—B 43, ul. Gertudy 1, Krowoderska 74, Konopnickiej 3, Krakowska 9, Mogilska 16 i Brodzińskiego 1.

— POSIEDZENIE DYREKTORJUM KEREN KAJEMETH jutro w niedzielę 29 bm. o 12-tej w poł. ul. J. Sarego (Zielona) 19.

— STOW. OCHRONA DLA BIEDNYCH CHORYCH komunikuje, że p. Marja Geschwindowa nie jest więcej inkasentką tego Stowarzyszenia. — Równocześnie prosz: Stowarzyszenie swych Szan. Członków i Członkinie o regularne wpłaty składek do rak legitymowanych inkasentów.

— II. WALNE ZGROMADZENIE STOWARZYSZENIA OPIEKI NAD ŻYD. MŁODZIEŻĄ GLUCHONIEMĄ „MESIACH ILMIM“ odbędzie się jutro w niedzielę 29 bm. o godz. 3-ej pop. w sali kahal przy ul. Skawieńskiej 1. 2.

(!) — INSTYTUT RZEMIEŚL.-PRZEMYSŁOWY Onegdaj odbyło się coroczne posiedzenie Kuratorji Instytutu Rzemieślniczo-Przemysłowego dla Województwa Krakowskiego przy Miejskim Muzeum Przemysłowym w Krakowie przy którym udział wzięli członkowie. Przewodził wiceprezydent W. Ostrowski, jako prezes Kuratorji Instytutu. Spra-

wozdanie składał inż. E. Tor. dyrektor Muzeum Przemysłowego, o pracach Instytutu w zakresie kursów, wykładów, odczytów, wycieczek i t. p. oraz dr. inż. B. Biegeleisen z działalności pracowni psychotechnicznej i poradni zawodowej. Ze złożonego sprawozdania wynika znaczny rozwój pracy Instytutu nie tylko na terenie miasta Krakowa, lecz również w większych ośrodkach regionalnych województwa krakowskiego. W ubiegłym roku szkolnym urządzono 41 kursów, w tem 15 na prowincji, a to: w Zakopanem, Nowym Sączu, Nowym Targu, Żywcu, Tarnowie i Bochni. Sprawozdanie dyrektora przyjęła Kuratorja z uznaniem do wiadomości, jak również zaaprobowała program pracy i preliminarz budżetu na rok bieżący. Program pracy obejmuje — oprócz kursów, odczytów, wykładów, wycieczek i t. p. — również szereg wystaw względnie pokazów z różnych dziedzin wytwórczości rzemieślniczej.

— **Z WYSTAWY FRANCUSKIEGO AFISZA HISTORYCZNEGO I WSPÓŁCZESNEGO.** Otwarta przed paru dniami wystawa afisza francuskiego w hali wystawowej przy ul. Rajskiej 12, będzie dostępna dla publiczności jedynie jeszcze przez tydzień (do dn. 5. listopada), gdyż jest ona wystawą objazdową po Polsce. Wśród wystawionych eksponatów zwracają uwagę przede wszystkim niezwykle cenne oryginały z XVIII w., a przede wszystkim oryginalne odczepy i proklamacje Wielkiej Rewolucji Francuskiej.

— **NOWY SYSTEM SPRZEDAŻY PAPIEROSÓW I TYTONIU.** W najbliższych dniach ukazać się mają nowe przepisy o sprzedaży wyrobów państwowego monopolu tytoniowego, które wydane będą w formie rozporządzenia Prezydenta. Zapadła już ostateczna decyzja skasowania dotychczasowego systemu wydawania koncesyj na sprzedaż papierosów. W handlu detalicznym koncesje zastąpione będą rejestracją w urzędach akcyz i monopolu państwowych. Hurtownie zaś prowadzone będą na podstawie umów zawieranych z temi urzędami.

— **WIELKA KRADZIEŻ SKÓREK.** Holender Leopold, urzędnik firmy „Emil König” w Krakowie przy ul. Jasnej 1. 4 zgłosił do policji, że w nocy dostał się nieznanymi sprawcami przez wybiecie szyby w dachu do domu parterowego tejże firmy, skąd skradł większą ilość skór miękkich do wyrobu futer wart. 10.000 zł. Dochodzenia prowadzi się.

— **ZŁODZIEJ W MIESZKANIU.** Binner Jakób zam w Krakowie przy ul. Bonerowskiej 1. 10 zgłosił, że nieznanymi sprawcami dostał się do jego mieszkania przy pomocy dobranego klucza, skąd skradł garderobę wart. 1500 zł.

— oś —

— **DOROCZNE WALNE ZEBRANIE KOMITETU RODZICÓW** przy Żyd. Gimnazjum Koeduk. i Szkole powszechnej w Krakowie, Brzozowa 5, odbędzie się we czwartek 2 listopada b. r. o godzinie 6:30 wiecz. w nowej sali gimnastycznej, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania.
- 2) Sprawozdanie z czynności Komitetu Rodzicielskiego.
- 3) Sprawozdanie z kolonii.
- 4) Sprawozdanie kasowe.
- 5) Przemówienie Dyrektora Zakładu.
- 6) Dyskusja.
- 7) Udzielenie absolutorjum ustęp. Kom.
- 8) Wypór Prezesa i członków Kom.
- 9) Wnioski.

4191kr

DIWANY, CERATY, LINOLEUM A. NUSSBAUM, DIETLA 45

— oś —

— **NA RZECZ OFIARY BESJALSKIEGO MORDU PRZY UL. PAŃSKIEJ** p. Süsskindówny, złożono w naszej administracji w dalszym ciągu następujące kwoty: Pp. Henryk Kanarek 15 zł, Leon Schönfeld 10 zł, Stöger 3 zł, dr. Landy 5 zł, Brona Thammerow 2 zł, dyr. Brydzia 5 zł, Finklowa 2 zł, Goldfinger 2 zł, Nagosziner 5 zł, Schneid (Schweid) 3 zł, Weinreb 2 zł, Kornreich 2 zł.

(1) **KURSY JĘZYKA HEBRAJSKIEGO** dla dorosłych, początkujących i zaawansowanych, prowadzone będą bezpłatnie przy org. „Brit Hachar Menorah” Bocheńska 5. Zgłoszenia od godz. 6.30 do 7.30.

— **OLIM POALIM.** Dziś w sobotę o godz. 3-ej pop. plenarne zebranie „Olim Poalim” w lokalu „Hitachdutu” Sarego 7 połączone z referatem tow. A. Wilka n. t. „Nasze zadania w Erec”. Wpis nowych członków odbywa się codziennie od godz. 8—9 wiecz. w lokalu Sarego 7.

— **WYCIECZKA DO WARSZAWY.** Żyd. Akad. Koło Mił. Krajozn. urządza trzeczdniozą wycieczkę. Koszt wraz z podróżą 30 zł. Wyjazd 1 lub 2 listopada. zgłoszenia tylko do odpowiedzialnego na dyżurach w lokalu, Gołębia 2, m. 9 w godz. 19—20, tel. 172-14.

Trzy wyroki śmierci wykonane w jednym dniu

(1) Stanisławów, 27. 10. (PAT). Dzisiaj o godz. 11.25 wykonany został w Stanisławowie wyrok śmierci na Izidorze Lewickim, skazanym wyrokiem sądu doraźnego na śmierć za usiłowane zabójstwo posterunkowego PP. Dominika z Tłumacza.

(2) Poznań, 27. 10. (PAT). Donoszą z Gniezna, że ponieważ p. Prezydent Rzeczypospolitej nie skorzystał z prawa łaski w stosunku do Linki i Radzimeckiego, skazanych na karę śmierci za zamordowanie rolnika Wruczyńskiego egzekucja została wykonana w piątek.

GIEŁDA KRAKOWSKA

Kraków, 27. 10. 1933. Akeje utrzymane. Dolar lekko mocniej.

Papiery procentowe: 10-proc. Poż. Kolejowa 104 fr. fr.

Zebrań giełdowe przeszło pod znakiem tendencji na ogół utrzymanej. Zapotrzebowanie niewielkie. Poszukiwano 3-proc. Poż. budowlaną po kursie 38.50 i 4-proc. Prem. Poż. dolarową w placeniu 49.60 jednakowoż bez obrotów. W niewielkich pozycjach robiono jedynie 10-proc. Pożyczka Kolejową po kursie ustalonym bez zmiany.

Na pogiełdzu zupełny zastój.

Waluty i dewizy oficjalnie bez notowania.

Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych nastroj dla dolara lekko mocniejszy. Zaofiarowanie mate. jalu stosunkowo małe przy silniejszym zapotrzebowaniu. W Krakowie dolar gotówkowy 5.93—6, czek bankowy 5.95—6.02. Bank Polski płać za dolara 5.88. Z innych walut funt szterling 28—28.40, Frank szwajcarski 172.25—173, Marka niemiecka gotówka 210—212, wypłata 212—213.

Krakowska giełda zbożowa z dnia 27. 10. 1933. Pszenica dwors. czerw. stand. 22—22.25, biała stand. 21.50—21.75, targowa stand. 21—21.25, żyto dworskie stand. 15—15.25, targowe stand. 14.75—15, owies dworski stand. 13—13.50, targ. stand. 62—12.75, jęczmień dworski 15—17, targowy 14.50—15, mąka pszenna okr. Krak. grysik pszenny 42—43, grysikowa 38—39, 45-proc. 38—39, 60-proc. poznańska 34—34.50, mąka żytnia okr. Krak. I gat. 0—65-proc. 24.50—24.75, II gat. siłkowa 18—20, razowa 20—21, po 65-proc. 13—14, mąka żytnia okr. Poznań I gat. 1—65-proc. 24.50—24.75, Graham pszenny 30.50—31, otręby żytnie 7.50—8, pszenne 7.50—8. Tendencja spokojna. Dowozy średnie.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 27. 10. PAT. Akeje: aBnk Polski 79 i pół, Kijewski 12 i pół, Pożyczki: 3-proc. budowlana 38 i trzy czw., 5-proc. komwersyjna 49.60, drobne 49.70, 49.75, 5-proc. kolejowa 44 i jedna czw., 6-proc. dolarowa 57.75, 7-proc. stabilizacyjna 51.75, 51.63, 52.75 drobne.

Dewizy: Belgia 124.30, 124.61, 123.99, Londyn 28.13, 28.27, 27.99, Nowy Jork 5.94, 5.97, 5.91, Nowy Jork telegr. 5.96, 5.99, 5.93, Paryż 34.88, 34.8, 34.79, Praga 26.47, 26.53, 26.41, Szwajcaria 172.60, 173.03, 172.17, Włochy 46.96, 47.19, 46.73, Berlin 212.60.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 27. 10. 1933. Cery transakcyjne: żyto 370 ton 14 i trzy czw., 75 ton 14.68 i pół, 60 ton 14.60. Ceny orientacyjne: otręby żytnie 9 i trzy czw. do 10 i jedna czw. Reszta bez zmian. Ogólne usposobienie spokojne.

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 27. 10. PAT. Paryż 20.21, Londyn 16.13, Nowy Jork 3.44 i pół, Belgia 72, Włochy 27.22, Berlin 123.17 i pół, Wiedeń 72.52 i pół, noty 57.50, Praga 15.33, Warszawa 57.90, Bukareszt 3.05.

DOLAR W OBROTACH PRYWATNYCH W WARSZAWIE

Warszawa, 27. 10. W dniu dzisiejszym dolar osiągnął kurs 5.98 i pół do 5.99, przy tendencji o tyle mocniejszej.

POŻYCZKA STABILIZACYJNA

w Londynie L. 77, w Paryżu fr. fr. 1360 przy tendencji utrzymanej

POŻYCZKI POLSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 26. 10. Otwarcie: Dillonowska 69.125 Stabilizacyjna 76.25, Dolarowa 56.75, Warszawska 47.125, Śląska 41.125. Zamknięcie: Dillonowska 69, Stabilizacyjna 75.375, Dolarowa ni-notwana, Warszawska 47.50, Śląska 44.50. Tendencja niejednolita.

Związek Zaw. Żyd. Pracowników Umysł

Dziś i w każdą sobotę od godz. 5:30

FIVE W ALHAMBRE

Program kabaretowy. Orkiestra Strixa.

Wstęp z podwileczorkiem Zł. 2.—

Cztery ofiary katastrofy lotniczej

(1) Paryż, 27. 10. (B) W pobliżu Marmande wydarzyła się wczoraj wieczorem katastrofa lotnicza, której ofiarą padły cztery osoby. Samolot prywatny pewnego właściciela garażu w Bordeaux, w którym znajdował się właściciel, jego żona i córka, oraz porucznik-pilot w rezerwie runął z nieznanymi przyczyn z wysokości kilkuset metrów i uległ zupełnemu straskaniu. Wszyscy czworo, znajdujący się w aparacie, ponieśli śmierć na miejscu.

Marsz Asyryjczyków do Syrii?

(1) Londyn, 27. 10. (PAT) W Bagdadzie urzędowo dementują pogłoski pochodzące z Genewy, jakoby 400 uzbrojonych Asyryjczyków posuwało się w kierunku granicy syryjskiej. Pogłoski, jakoby rząd Iraku rzucił z siebie odpowiedzialność za możliwą masakrę uchodźców, są rzekomo pozbawione wszelkich podstaw.

KOMUNIKATY SPORTOWE

(1) **ZAPRAWA ZIMOWA ZKS. MAKKABI.** Zaprawa zimowa ZKS Makkabi w Krakowie odbywa się na hali sportowej Okr. Urz. WF. i PW. przy ul. Zwierzynieckiej we środy i soboty od 5—9 wiecz. W zaprawie mogą brać udział zawodnicy wszystkich sekcji. Treningi dla zawodniczek odbywają się na sali gimnazjum żydowskiego przy ul. Brzozowej.

(2) **SEKCJA PLYWACKA ZKS. MAKKABI.** Walne zgromadzenie w niedzielę 29 bm. godz. 10—11 przedpoł.

(3) **WIELICZANKA—HAKOAH.** Decydujące spotkanie o pozostanie w klasie „B” w niedzielę 29 bm. o godz. 11-tej przedp. na boisku „Makkabi”.

POLSCY HOKEIŚCI ZAPROSZENI DO PRAGI.

(1) Polski Związek Hokeja Lodowego otrzymał ostatnio zaproszenie od czechosłowackiego związku hokejowego na przyjazd drużyny polskiej na otwarcie sezonu na sztucznym lodowisku w Pradze w dniach 4 i 5 listopada.

Drużyna polska pojechałaby do Pragi na dwa dni przed zawodami, celem odbycia wraz z graczami czechosłowackimi krótkiego treningu.

UŚMIECHNIJ SIĘ.

WSZYSTKO DLA KLIENTA.

(1) Nowobogaccy kupują meble do salonu. Po długich korowodach pani M decyduje się wreszcie:

— Podoba mi się to urządzenie w stylu Ludwika XV, tylko krzesła są za wysokie.

— Nie szkodzi, szanowna pani, możemy wybrać mniejszy numer, może Ludwik XIV?

DEWIZY EUROPEJSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 26. 10. Otwarcie i zamknięcie: Berlin 35.86—35.72, Londyn kabel 475 1/8—473 1/2, Paryż 5.88—5.85 1/4, Zurych 29.10—29.01, Rzym 7.94—7.90, Amsterdam 60.60—60.33. Tendencja słaba.

GIEŁDA BERLIŃSKA

Berlin, 27. 10. W dniu dzisiejszym dolar osiągnął kurs 2.80 przy tendencji o tyle mocniejszej (zwyczajka o pół feniga). funtem angielskim obracano po kursie 13.22 przy tendencji zniżkowej (zniżka o 5 fenigów).

GIEŁDA METALI W LONDYNIE

Londyn, 27. 10. Cynk dost. natychm. 16, termin. 16 3/16, cyna natychm. 224 1/2—224 5/8, termin. 224 3/4—225, Bank 230, Straits 230 1/2, ołów natychm. 11 15/16, termin 11 1/16, miedź natychm. 32 15/16—33, termin 33 1/16—33 1/8, Elektrolit 37—37 1/2.

Jeszcze jeden hitlerowski poseł „widział“ Torglera w towarzystwie Lubbeego

25 dzień procesu-komedji

(:) Berlin. 21. 10. PAT. Trybunał zebrał się dziś na 25-tą rozprawę. Uwagę powszechną zwracał fakt, że van der Lubbe siedzi dziś w ciemnym wełnianym kitlu, nałożonym na ubranie. W tym kitlu miał być widziany w Reichstagu. Żeż jeden z przywódców narodowo-socjalistycznych z Austrii Kroyer. Twierdzi on, że podczas pierwszego spotkania towarzyszył Torglerowi osobnik, w którym rozpoznał van der Lubbeego. O osobie, która siedziała z Torglerem przy drugim spotkaniu nie umie nic powiedzieć. Świadek zeznaje, że wieczorem dowiedział się o pożarze: **Karwahne od razu powiedział, że Torgler musi mieć coś z tem wspólnego.** Świadek był około północy skonfrontowany z van der Lubbem w przydzium policyjnym i dopiero potem zaprotokołowano jego przesłuchanie. Między jego zeznaniami a zeznaniami Freya zachodzą rozbieżności. Drugi osobnik miał z Torglerem żywo rozmawiać. Jak wiadomo, Popow wówczas nie umiał po niemiecku. O zeznaniach swoich świadek napisał artykuł, przedrukowany w prasie austriackiej i w jego dzienniku pod nazwą „Arbeitsfront“. Na wniosek obrońcy Teicherta artykuł ten ma być dostarczony sądowni.

Dymitrow wskazuje następnie na rozbieżność między zeznaniami świadków a aktem oskarżenia, zawiązując twierdzenie, że świadkowie zeznania złożyli dopiero następnego dnia rano po pożarze. Świadek twierdzi, że to było po północy i dlatego można uważać, że to było następnego dnia rano. Dymitrow mówi: „Okolo 12 jest północ, a nie rano“. Na uwagę przewodniczącego, co to może mieć za znaczenie, Dymitrow oświadcza podniesionym głosem: „Nie wierzę, aby zeznawał po północy, lecz dopiero nazajutrz rano po przeczytaniu dzienników, jak to stwierdza akt oskarżenia na podstawie dokumentów i to na zlecenie innych czynników“. Wywiązuje się następnie utarczka słowna pomiędzy obrońcą Sackiem a prokuratorem Parisiusem na temat terminu poszczególnych przesłuchań. Przewodniczący zwraca uwagę, aby nie przywiązywać przesadnego znaczenia do protokołów policyjnych, wskazując na to, że decydująca w sprawie zeznań jest raczej wizja lokalna. Sack zaznacza, że jest jednak innego zdania. Z protokołów tych wynika, że świadek **wcale nie rozpoznał z całą pewnością van der Lubbeego, jak to obecnie twierdzi:**

Wówczas wstaje Torgler i pewnym i zdecydowanym tonem składa oświadczenie: „Po przesłuchaniu 3 ostatnich świadków stwierdzam, iż nigdy nie sędłem z oskarżonym van der Lubbem, ani też z osobnikiem jego nazwiska. Zobaczyłem go poraz pierwszy w dniu 28 lutego. Nigdy też nie siedziałem z osobnikiem nazwiskiem Popow, którego widziałem dopiero w śledztwie. Oświadczenie to odpowiada całkowicie prawdzie“.

Świadek mimo to podtrzymuje swoje zeznanie, że w kuluarach Torgler siedzi w towarzystwie Lubbeego. Adwokat Sack stawia wniosek o wezwanie 2 b. służących frakcji socjał-demokratycznej, jako świadków na okoliczność, że wyglądem swoim są podobni do van der Lubbeego. Nadprokurator wypowiada się przeciwko wnioskowi. Sąd ma później zdecydować tę sprawę.

Z kolei Dymitrow stawia świadkowi szereg pytań natury politycznej, dotyczących obecnej nielegalnej działalności narodowych socjalistów na terenie Austrii. Na jedno z tych pytań świadek wzburzony głośno woła do Dymitrowa: „Pytania te nie mają nic wspólnego z procesem!“ Przewodniczący zwraca uwagę świadkowi, aby się nie unosił, jednak wszystkie pytania Dymitrowa odrzuca Dymitrow wyjaśnia, że przeprowadza analogję pomiędzy nielegalną działalnością komunistów obcych narodowości na terenie Niemiec, na przykład komunistów bułgarskich, a nielegalną działalnością narodowych socjalistów austriackich, którzy również posługują się fałszywymi paszportami, publikacją nielegalnych ulotek i fałszywymi adresami. Świadek wskazuje Dymitrowowi na różnice pomiędzy komunistami a austriackimi narodowymi socjalistami, którzy jako Niemcy na terytorjum niemieckim walczą o niemiecką sprawę. Dymitrow mówi: „Ze istnieje różnica pomiędzy komunistami a narodowymi socjalistami, to wiem dobrze jak pomiędzy rodzicami a dziećmi, ale to, że używane są fałszywe paszporty i adresy, to będzie interesowało mego oskarżyciela Parisiusa. Nadprokurator Parisius, zwracając się do przewodniczącego mówi

wzburzonym głosem: „Proszę o zakazanie oskarżeniu mu używania mego nazwiska“. Po odpowiedniej uwadze przewodniczącego Dymitrow oświadcza: „Pracowałem w Niemczech, jako bułgarski komunist, podobnie, jak narodowi socjaliści austriaccy nielegalnie pracują przy pomocy fałszywych paszportów i adresów“. Świadek po przesłuchaniu zostaje zaprzysiężony.

Następnie zeznaje urzędniczka stenograficzna binra Reichstagu Baumgart, która widziała w kuluarach, że **Torgler siedział wraz z posłem Neugebauerem. Rozpoznała go z wszelką pewnością i wyklucza omyłkę.** W spotkaniu tem nie widzi nic nadzwyczajnego. Na tem zarządono przerwę.

Neubauer—Torgler

(:) Berlin. 27. 10. (N) Po przerwie południowej zeznawał były poseł komunistyczny dr. Neubauer. Oświadcza on, że nie przypomina sobie, czy w dniu 27 lutego rozmawiał w kuluarach Reichstagu z Torglerem, ani też nie przypomina sobie, czy spotkał się wówczas z Karwahnem, Freym i Kroyem. Stwierdza on, że przez cały czas nie był ani razu przesłuchiwany, więc trudno mu pamiętać, czy w krytycznym dniu rozmawiał z Torglerem, tembardziej, że przedtem rozmawiał z nim prawie codziennie. Później jednak świadek przypomina sobie, że w dniu 27 lutego rozmawiał z Torglerem w sprawie porozu-

mienia z socjalną demokracją, celem utworzenia wspólnego frontu wyborczego. Za pośrednictwem pewnego dziennikarza amerykańskiego umówione zostało spotkanie w Reichstagu na 28 lutego między drem Neubauerem, Torglerem a Stampferem. Wskutek znanych wypadków do spotkania tego jednak nie doszło. W dalszym toku rozprawy dr. Neubauer kreśli stanowisko niemieckiej partji komunistycznej wobec III. Międzynarodówki i stwierdza, że partja komunistyczna w Niemczech nie czyniła przygotowań do zbrojnego powstania.

Zeznania o Popowie

Woźny Reichstagu Denschel zeznaje, że widział Torglera, siedzącego na kanapie w towarzystwie mężczyzny, ubranego w brązowy płaszcz i brązowy kapelusz. Twierdzi, że osobnik ten jest identyczny z oskarżonym Popowem. Okazuje się jednak, że podczas pierwszego przesłuchania, bezpośrednio po pożarze świadek zeznał, że między osobnikiem, jaki znajdował się w towarzystwie Torglera a Popowem nie widzi żadnego podobieństwa. Popow stwierdza, że podobnego płaszcza ani kapelusza nigdy nie posiadał, a dalej, że w Reichstagu nie był nigdy przetem i że Torglera ani wogóle żadnego posła niemieckiego nie znał. Podczas przeprowadzonej wizji lokalnej Denschel przyznał, że może się mylić co do osoby Popowa, a nawet wydaje mu się wątpliwym, aby wtedy mógł być Popow. Na tem rozprawę odroczone do jutra.

Za prawdę — rok więzienia

(:) Berlin. 27. 10. ZAT. Sąd berliński skazał na 1 rok więzienia Żyda alzackiego Czimmerlina, którego oskarżono o to, iż miał oświadczyć, że **narodowi socjaliści sami podpalił Reichstag.**

Czołowi kandydaci listy hitlerowskiej Wicekanclerz Papen na 9-tym, Hugenberg na 10-tym miejscu

(:) Berlin. 27. 10. PAT. We wszystkich okręgach wyborczych Rzeszy zgłoszona została dzisiaj oficjalnie lista partji narodowo-socjalistycznej, zawierająca 10 nazwisk czołowych kandydatów: 1) kancl. Hitler, 2) zastępca jego na stanowisku przywódcy partji narodowo-socjalistycznej Hess, 3) minister spraw wewnętrznych dr. Frick, 4) premier pruski gen. Goering, 5) minister propagandy Goebbels, 6) szef sztabu szturmówek hitlerowskich Roehm, 7) minister wyżywienia Darre, 8) minister pracy Seldtke, 9) wicekanclerz Papen, 10) były minister połączonych resortów gospodarczych Hugenberg. Kompletna lista obejmuje około 600 nazwisk, w tem wszystkich dotychczasowych posłów narodowo-so-

cialistycznych. Oprócz tego wejść mają pewni reprezentanci dawnych stronnictw niemiecko-narodowego i centrowego.

„Lokal Anzeiger“ donosi, że bezpośrednio po rozwiązaniu Reichstagu Hitler zwrócił się do Hugenbergu z zapytaniem, czy chce kandydować na jednym z czołowych miejsc jednolitej listy narodowo-socjalistycznej, zachowując zupełną niezależność polityczną. Hugenberg wyraził szczególne zadowolenie, że rząd Rzeszy zdecydował się wystąpić z Ligą Narodów podnosząc, że wobec konieczności jednolitego frontu mandat przyjmuje, czyniąc temsamem zadość obowiązkowi państwowemu.

Ostateczny skład Akademji Literatury zatwierdzony przez premiera Jędrzejewicza

(:) Warszawa. 27. 10. PAT. W dniu dzisiejszym tymczasowe prezydium polskiej akademji literatury w osobach prez. Sieroszewskiego, Kaden-Bandrowskiego i Staffa przedstawiło premierowi Jędrzejowiczowi ostateczną listę członków akademji, którą premier po uzyskaniu pewnych wyjaśnień zatwierdził. W ten sposób pierwszy skład Akademji Literatury będzie następujący: Wchodzi do niej dwaj przedstawiciele liryki: Staff i Leśmian, dwaj autorzy dramatyczni: Rostworowski i Szaniawski. 6-ciu przedstawicieli prozy literackiej: Sieroszewski, Be-

rent, Nałkowska, Chojnowski, Kaden-Bandrowski, Przesmycki, 2 przedstawiciele krytyki literackiej: Rzykowski i Boy-Zeleński, jeden przedstawiciel prozy publicystycznej: Rzymowski, jeden historyk literatury prof. Kleiner i filolog prof. Zieliński. W najbliższych dniach odbędzie się zamknięte posiedzenie członków akademji, na którym obrane zostanie rzeczywiste prezydium. Uroczysta inauguracja akademji odbędzie się publicznie w końcu pierwszego tygodnia listopada.

Ekscesy antyżydowskie w Mikołowie

(!) Katowice, 27. 10. (K). Narodowi socjaliści na Górnym Śląsku mogą się poszczycić pierwszym występowaniem w ramach ich programu. W Mikołowie odbył się w dniu dzisiejszym targ. Jak zwykle, na targ przybyli również kupcy żydowscy. Grupa narodowych socjalistów na adla na stragany żydowskie, demolując je doszczętnie. Część towaru została zrabowana. Na widok przybyłej policji chuligani rzucili się do ucieczki. Śledztwo policyjne niewątpliwie przyczyni się do ujęcia sprawców.

Morderczy zamach na posła konserwatywnego w Irlandji

(:) Londyn. 27. 10. (L) Na przedmieściu Belfastu dokonano wczoraj wieczór napadu na konserwatywnego członka parlamentu północno-irlandzkiego majora Mc Cormicka. Dwaj nieznani sprawcy na-

Konferencja prasowa u prez. Sokołowa

(:) Lwów. 27. 10. PAT. Z okazji pobytu we Lwowie prezydenta Agencji Żydowskiej i egzekutywy światowej Organizacji Sjonistycznej Nahum, Sokołowa odbyła się dzisiaj w południe konferencja prasowa z udziałem przedstawicieli całej prasy lwowskiej. Prezydent Sokołowski wygłosił dłuższe przemówienie, w którym zobrazował obecne położenie ludności żydowskiej w Niemczech, wszczętą w związku z tem akcją na terenie Ligi Narodów oraz sprawy, związane z organizacją żydowskiej siedziby narodowej w Palestynie.

potkawszy wymienionego na ulicy oddali do niego kilka strzałów, poczem przyskoczyli, wyrwali mu teczkę z dokumentami i zbiegli. Ranny ciężko Mc Cormick puścił się za sprawcami napadu w pościg, padł jednak wkrótce wskutek upływu krwi i w stanie ciężkim przewieziony został do szpitala.

